νείας, αὐταπαρνήσεως. Τῶν προσόντων τούτων δὲν στεροῦνται οὔτε ἡ Ι. Σύνοδος, οὔτε τὸ Μ. Συμβούλιον· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· οὔτε ἀγαπῶμεν ν' ἀποδώσωμεν εἴς τινα ὅτι ἐπιμένει εἰς τὸ παλαιὸν σύστημα. Ἅπαντες, ἀναντιῤῥήτως, ἐπιποθοῦσι νὰ ἴδωσι τὴν εὔκλειαν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐκρίζωσιν πάσης καταχρήσεως, τὴν μόρφωσιν Κλήρου πεπαιδευμένου καὶ ἐναρέτου κτλ. Τούτου ἕνεκεν ἄρα ἀπορροῦμεν πρὸς τί τόση βραδύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ ληφθέντων μέτρων.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἐγένετο ἀρχὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Κανονισμῶν· διότι τὸ περὶ ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κλήρου τίθεται μετ' ὀλίγον εἰς ἐνέργειαν, καὶ εἰσήχθησαν ἄλλαι τινὲς ἀναγκαῖαι βελτιώσεις· ἀλλ' ὅμως φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἔγειναν, ὅσα ἔπρεπε. Δὲν ἐκτεινόμεθα περισσότερον, διότι ἐννοούμεθα κάλλιστα».

ΑΘΗΝΑΙ. Λίβελλός τις ἐξεδόθη ἐσχάτως κατὰ τοῦ Σ. μητροπολίτου· αἱ ἐν αὐτῷ κακοήθεις ὕβρεις ἐκίνησαν τὴν ἀγανάκτησιν παντὸς τοῦ κοινοῦ.

Ἑβραϊκά.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἰουδαϊκῆς Κοινότητος ἀναφυείσης διαφορᾶς ἀναγινώσκομεν τὰ ἀκόλουθα ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀξιολόγῳ Τουρκικῇ ἐφημερίδι *Εἰκόνι τῶν Ἰδεῶν*.

« Ἀπό τινος χρόνου ἐπεκράτει μεταξὺ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους διαφωνία καὶ διαίρεσις· πολλοὶ ἐκ τούτων ἐπ' ἐσχάτων ἔχοντες παράπονα, ἦλθον εἰς τὴν Ὑ. Π. κἀκεῖθεν προσέφυγον εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ἐθεωρήσαμεν λοιπὸν κατάλληλον νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς ὁποίας περὶ τούτου ἐλάβομεν πληροφορίας, καθ' ὅσον μᾶς ἐπιτρέπεται.

Οἱ ἐν Εὐρώπῃ Ἰουδαῖοι ἐμιμήθησαν τοὺς Εὐρωπαίους κατὰ τὰ ἔθιμα καὶ τοὺς τρόπους, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ. Οὗτοι, ἀρξάμενοι νὰ πληθύνωνται καὶ ἐνταῦθα, ἠθέλησαν νὰ προσομοιάσωσιν ἑαυτοῖς τοὺς ἐνταῦθα Ἰουδαίους, καὶ πραγματικῶς τινὲς αὐτῶν ἤρχισαν νὰ συμμορφῶνται πρὸς αὐτούς.

Κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐσχηματίσθη καὶ ἐν τῇ Κοινότητι αὐτῶν ἓν ἐθνικὸν συμβούλιον, ὅπερ εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀναφυείσης μεταξὺ τῆς κοινότητος ταύτης διαφορᾶς.

Κατὰ τὴν διήγησιν ἀξιοπίστων προσώπων ὁ Βαβυλώνιος Γεχασκάελ, ὢν *καποῦ ογλάνι* τῆς Ἑβραϊκῆς Κοινότητος, διορισθεὶς γραμματικὸς τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἑπομένως σχηματίσας καὶ μίαν ἐφημερίδα, ηὔξησε τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐπιῤῥοὴν αὐτοῦ, καὶ δυσηρέστησε διὰ τῶν τρόπων του πολλοὺς τῶν ὁμογενῶν του· καθὸ δὲ οὗτος φίλος τῶν νέων ἰδεῶν, δὲν ἠγαπᾶτο παρὰ τοῦ *Χαχάμη* καὶ τοῦ ὄχλου, οἱ ὁποῖοι εἰσὶ τοῦ κόμματος τοῦ ἀρχαϊσμοῦ.

Πρό τινος χρόνου οὗτος ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τι περὶ τῶν καλῶν τῆς *φραγμασονείας*, τοῦτο δὲ ἐπροξένησεν ἀναβρασμὸν μεταξὺ τοῦ ἔθνους, 4—5 χαχάμαι μετέβησαν παρὰ τῷ ἀξιοτίμῳ Αὐστριακῷ ἐμπόρῳ Κ. Καμόνδῳ, τῷ καὶ προέδρῳ τοῦ Συμβουλίου, ἵνα ζητήσωσι τὴν παῦσιν καὶ τιμωρίαν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἦν ἐκ τῶν προστατῶν τοῦ Γεχασκάελ ἐκακομεταχειρίσθη τοὺς εἰρημένους *χαχάμας*, οἵτινες ἀφώρισαν αὐτόν· οὗτος δὲ πρὸς ἀμοιβὴν τὸν ἐκτύπησε, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸν *Ἰπλιχανὲν*, ὡς ἕνα τεχνίτην.

Ἐπὶ τούτῳ χιλιάδες τινὲς Ἰουδαίων εἰς Ἐγιοὺπ ἐπέδωκαν ἀναφορὰν τῇ Α. Μ. ὀλολύζοντες καὶ κραυγάζοντες· ἐν τῷ μεταξὺ ἔκλεισε τὸ Συμβούλιον προσωρινῶς, ἡ δὲ θεώρησις τῆς διαφορᾶς ἀνετέθη εἰς τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ξένης ὑπηκοότητος, καὶ ἐναντίος τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν, πρὸς δὲ καὶ ὁ *Χαχάμπασης* συμπράττει καὶ βοηθεῖ αὐτῷ, ἀπαιτοῦσι τὴν παῦσιν ἀμφοτέρων.

Ἡ δὲ ἑτέρα μερὶς λέγει ὅτι, ἐπειδὴ οἱ *χαχάμαι* ἀναμιγνύονται εἰς διαφόρους ὑποθέσεις, ὡς, κηδεμονίας καὶ ἐπιτροπὰς, καὶ βλάπτουσι τὸ ἔθνος· ἐκτὸς δὲ τούτου, διαστρέφουσι τὰς θρησκευτικὰς ἀρχὰς, τοῦτο θέλει ῥίψει ἐπὶ τέλους τὸ ἔθνος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ βάραθρον τοῦ ὀλέθρου.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν λοιπὸν τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου, ἡ παῦσις ἢ μὴ ἀμφοτέρων ἀνετέθη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν *ἀρχιχαχαμῶν* Θεσσαλονίκης, Σεῤῥῶν καὶ Σμύρνης, οἵτινες καὶ εἰδοποιήθησαν ἀμέσως διὰ τοῦ τηλεγράφου ἵνα ἔλθωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς καὶ ἔπραξαν τοῦτο οἱ δύο ἐξ αὐτῶν, ὁ δὲ τῆς Θεσσαλονίκης, ὢν ξένης ὑπηκοότητος ὁπωσδήποτε, δὲν ἦλθεν ἐνταῦθα, ἀντ' αὐτοῦ δὲ προσεκλήθη ὁ *χαχάμης* Φιλιππουπόλεως.

Ὁ εἰρημένος Γεχασκάελ, ἐπειδὴ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι του ὅτι οἱ δύο οὗτοι *χαχάμαι* ἔδωκαν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ *Χαχάμπαση*, αἰτία τῆς παρούσης ταραχῆς εἶναι αὐτή. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ θεώρησις τῆς δίκης ἀνετέθη εἴς τινας *χαχάμας* τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἔκπαλαι εἶναι δύο κομμάτων κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας, ἡ ἐναντία τοῦ πλείστου μέρους μερὶς ὀνομάζονται Καραΐ· ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ, καὶ πολιτικῶς διαιροῦνται εἰς δύο κόμματα· τὸ χωρισθὲν ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς κοινότητος κόμμα ὀνομάζονται *πολιτισμένοι*.

Τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως εἶναι ἄγνωστον· εἰς τοὺς φρονίμους ἀρκοῦσιν ὀλίγα διὰ νὰ γνωρίσωσι τὸ δίκαιον, εἰς ποίαν τῶν δύο μερίδων ἀνήκει».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.

Περὶ τῆς ἐν Ταταούλοις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος.

Φιλογενεῖς τινες ἐκ Ταταούλων, «*ὁρῶντες τὰς πόλεις διὰ τῆς παιδείας εὐδαιμονεστάτας καὶ μεγίστας γιγνομένας*», τὰ δὲ σχολεῖα τῆς συνοικίας ταύτης μὴ ἐκφέροντα, κατὰ δυστυχίαν, τοὺς προσδοκωμένους καρποὺς, ἐσχημάτισαν *Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα*, ἧς καὶ Κανονισμὸν ἐξέδοντο, κατὰ ἀπρίλιον τοῦ 1862, διαλαμβάνοντα τὸν σκοπὸν καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτῆς, διώρισαν Ἐφορείαν, ἐκ 3 μελῶν συγκειμένων, 1 γραμματέα, 1 ταμίαν, 3 ἐπιμελητὰς, ἐπὶ ἑξάμηνον διέποντας τὰ πράγματα, ἐπεκαλέσαντο τὴν ἀρωγὴν καὶ σύμπραξιν τῶν ἁπανταχοῦ ὁμογενῶν, καὶ ἀναθέμενοι τὴν ἐλπίδα αὐτῶν εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν, ἤρξαντο ἡσύχως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Καὶ σκοπὸν μὲν ἔχει ἡ Ἀδελφότης τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω προαγωγὴν τῶν ἐν Ταταούλοις ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, τὴν περίθαλψιν ἀπόρων μὲν, ἀλλὰ χρηστοήθων καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, καὶ τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν τελειοδιδάκτου κατὰ τριετίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τοῦ ἱκανωτέρου, διὰ συναγωνισμοῦ, πρὸς ἐκμάθησιν τινος ἐπιστήμης. Ἔφοροι δὲ διωρίσθησαν κατὰ τὸ ά. ἑξάμηνον οἱ Κ. Κ. Β. Ι. Μενελόπουλος, Στ. Πυλάδης, Ἀλέξ. Ἀριστόβουλος, γραμματεὺς Ν. Ψάρας, ταμίας Γ. Βερβεράκης, ἐπιμεληταὶ Στέφ. Παπαδόπουλος, Ν. Βερβεράκης.

Ἀρξαμένων δὲ τῶν συνδρομῶν ἀπὸ τῆς 1 ἰουνίου, εἰσεπράχθησαν κατὰ τοὺς 5 μῆνας πραγματικὰ χρήματα, εὑρισκόμενα ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἀδελφότητος, 2644, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἐξόδων 420, μηδὲ τῶν καθυστερουμένων 945 εἰς χαρτονόμισμα καὶ 1230 εἰς μεταλλικά.

Λήξασης δὲ τῆς ά. ἑξαμήνου, ἐξελέγησαν διὰ πλειονοψηφίας τῆς 4 9βρίου Ἔφοροι οἱ Κ. Κ. Μ. Τζάβρης, Δ. Πανόπουλος, Ι. Μενεξὲς, γραμματεὺς Ν. Ψάρας, ταμίας Μ. Παπαδόπουλος, ἐπιμεληταὶ ἀδελφοὶ Κιλτζανίδαι, Μ. Χρηστίδης, Ι. Μεσαριτάκης.

Ἐνεγράφησαν δὲ μέχρις ὥρας ἐν τῷ Μητρῴῳ συνάδελφοι 122, ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν μηνιαίων συνδρομῶν προσδιωρίσθη ἐπὶ συνεδριάσεως 1|4 Ὀθωμ. λίρας κατὰ τριμηνίαν.

Τὴν δὲ πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν κυριακὴν, διωρίσθη ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥτις, ἐπιθεωρήσασα τὰ βιβλία, εὗρον αὐτὰ καλῶς ἔχοντα. Ἐκδοθήσεται ὅσον οὔπω ἔκθεσις, διαλαμβάνουσα τὰ καθέκαστα λεπτομερέστερον, ἀναφέρουσα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συναδέλφων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Ταταούλων διεκρίθησαν πάντοτε ἐπὶ ἀκραιφνεῖ φιλογενείᾳ καὶ φιλομουσίᾳ, ὅτι διατηροῦσι παρθεναγωγεῖον, σχολὴν ἀλληλοδιδακτικὴν, σχολὴν Ἑλληνικὴν, τινὲς τῶν διδασκάλων τῆς ὁποίας, κάτοχοι τοῦ μέρους, ὃ διδάσκουσι, ἐργάζονται μετὰ ζήλου καὶ τάξεως ἀπαραμίλλου, ἀλλ' ἡ σχολὴ αὕτη δὲν ἀποφέρει, δυστυχῶς, καρποὺς ἀναλόγους τοῦ ζήλου καὶ τῶν προσδοκιῶν τῶν κατοίκων· μὴ ἡ συχνὴ καὶ ἀδιάκοπος ἀλλαγὴ τῶν διδασκάλων ἐμποδίζει τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν; μὴ ἡ ἔλλειψις οἰκογενειακῆς ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν μαθητῶν, καὶ αἱ ἐκ τούτου συχνόταται ἀπουσίαι εἰσὶ τὸ πρόσκομμα τῆς ὀπισθοδρομήσεως; Ὁπωσδήποτε, ἡ τῶν σχολείων ἐπιτήρησις ἦτον ἀναγκαιοτάτη.

Εὐχόμεθα τὴν πρόοδον τῆς Ἀδελφότητος ταύτης, καὶ ἐσμὲν πρόθυμοι νὰ ἀνοίξωμεν τὰς στήλας τοῦ *Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος* εἰς πᾶσαν καταχώρησιν, ἀφορῶσαν τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔργον, συμπράττοντες οὕτω, τὸ ἐφ' ἡμῖν, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἑδραίωσιν αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ὅταν λέγωμεν, *ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει θέλησις, τὸ πᾶν εὐοδοῦται*, ἐννοοῦμεν τὰ ἐκ μικρῶν μὲν γινόμενα, μεγάλα δὲ καὶ ἀγαθὰ ἔχοντα ἀποτελέσματα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤ|ΠΟΛΕΙ.

Ἡ κατὰ τὸ Σεχζαδὲ-βαση Βιβλιοθήκη τοῦ Ἰβραχὴμ πασᾶ περιέχει 1152 *βιβλία, κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως ἀκριβῆ αὐτῆς καταγραφὴν, τὰ ὁποῖα διαιροῦνται, ὡς ἐφεξῆς: οἷον,* 2 *Κοράνια,* 3 *ἱερὰ βιβλία,* 6 *ἀναγνωσματάρια,* 224 *ἐξηγήσεις Κορανίου καὶ τούτοις ὅμοια,* 5 *περὶ τοῦ τρόπου παραδόσεων,* 188 *βιβλία παραδόσεων,* 58 *περὶ τοῦ τρόπου τῆς δικαστικῆς,* 191 *βιβλία δικαστικὰ,* 56 *νομοκάνονες,* 3 *περὶ καθηκόντων,* 24 *περὶ μυστικισμοῦ,* 16 *περὶ ἐκφωνήσεων καὶ ἠθῶν,* 30 *περὶ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς πίστεως,* 121 *φιλοσοφικὰ,* 15 *λογικὰ,* 4 *ἀστρολογικὰ καὶ μαγικὰ,* 5 *ἀστρονομικὰ,* 2 *γεωμετρικὰ,* 2 *ἀριθμητικὰ,* 3 *γεωγραφικὰ,* 4 *φυσικαὶ ἱστορίαι,* 64 *ἱστορικὰ,* 14 *ἰατρικὰ,* 25 *ἐγκυκλοπαιδικὰ,* 48 *περὶ ποιήσεως καὶ συνθέσεως,* 59 *περὶ ῥητορικῆς,* 7 *περὶ τῶν κανόνων τῆς συζητήσεως καὶ ἀλληγορίας,* 53 *συντακτικὰ,* 6 *γραμματικαί,* 41 *λεξικὰ Ἀραβικὰ, Περσικὰ καὶ Τουρκικὰ,* 3 *συνόψεις διαφόρων ἐπιστημῶν. Τὸ ὅλον* 1152.

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν «Νύκτα», τὸ Πανεπιστήμιον βαίνει ἄνευ προγράμματος. Οἱ καθηγηταὶ τῶν οὐσιωδεστέρων μαθημάτων δὲν ἔκαμαν εἰσέτι ἔναρξιν.

— Συνεπείᾳ ἀτακτημάτων τῶν μαθητῶν, τὸ Λαμίᾳ γυμνάσιον ἐκλείσθη ἐπ' ἀόριστον χρόνον.

— Ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς Κ. Δεληγεώργης καλῶς ποιήσας, προεκάλεσε θέσπισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ἐκπαιδεύσεως τῶν ΚΚ. Κωνς. Μωραΐτίνη, Σπ. Σκαρβέλη, Πέτρου Ν. Λεουτζάκου, Π. Παγώνη καὶ Χρ. Μακρυγιάννη, ἀδελφῶν καὶ τέκνων τῶν ὑπὲρ τῆς εὐνομίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος πεσόντων. Τοιαύτη δαπάνη ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ὄχι μόνον εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἀλλὰ καὶ εὐάρεστος, διότι ἕκαστος συναισθάνεται ὅτι τὸ αἷμα ἐκείνων ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τῆς Βαυαρικῆς δυναστείας ἐθνικὴ ἀπολύτρωσις.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ ΣΑΜΟΥ.

Ἐν τῶν θαυμασίων ἔργων τῆς ἀρχαιότητος ὑπάρχει ἐν Σάμῳ, ὡς γνωστὸν, καὶ ὁ ναὸς τῆς Ἥρας, διὰ τοῦ ὁποίου θαυμάζεται ἡ μεγαλοφυΐα καὶ τὸ μεγαλεπήβολον τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ ὅστις μετὰ τῶν ἄλλων μεγάλων ἔργων κατέστησεν εὐκλεὲς τὸ ὄνομα τῆς Σάμου. Δυστυχῶς ὁ πανδαμάτωρ χρόνος κατέστρεψε τὸ ἀριστούργημα τοῦτο, καὶ ἤδη ἐκτὸς μιᾶς μὲν μόνης στήλης, μαρτυρούσης δὲ προσηκόντως τὸ μέγα ἔργον, οὔτινος μνημεῖον ὑπάρχει, ἄλλο δὲν σώζεται εἰμὴ τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ, κεκαλυμμένον ἀπ' αἰώνων ὑπὸ τὴν γῆν, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ διαστάσεις καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἀγνοοῦνται μέχρι τοῦδε.

Ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος Πρῶσσος Κ. Στράκ, Καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ πανεπιστημίου, ἐλθὼν πρό τινος ἐνταῦθα, ἐπεχείρησεν ἀνασκαφὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ναοῦ, προχωρήσασαν μέχρι τινὸς, καὶ ἤδη προτίθεται νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴν δι' ἰδίων ἐξόδων, χάριν τῆς ἐπιστήμης, δηλ. χωρὶς νὰ ἔχῃ σκοπὸν ἢ ἀπαίτησιν νὰ ἀφαιρέσῃ τι ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ ναοῦ.

Ἡ Συνέλευσις λαμβάνει πέρας ἐντὸς ὀλίγων εἰσέτι ἡμερῶν.

Ζ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ ΑΓΧΙΑΛΟΥ.

Ὁ χειμὼν ἐφέτος ἐνταῦθα σκληρὸς καὶ διαρκὴς μὲ ἀγριωτάτας τρικυμίας, ὡς οὐδέποτε σχεδὸν ἄλλοτε. Ὁ παγετὸς δριμύτατος· ἡ χιὼν ἐπικαλύπτει τὸ τῆς γῆς πρόσωπον πρὸ ἑνὸς μηνὸς σχεδὸν, καὶ ὁ καιρὸς ὅλως ἀμετάβλητος. Καὶ αὐταὶ αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως ἐπάγωσαν, καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εὑρίσκουσι νὰ πίωσι. Τὸ δὲ χεῖρον, ὅτι καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει φρέατα ἐξηράνθησαν ὁλοτελῶς ἐκ τοῦ αὐγούστου εἰσέτι μηνὸς διὰ τὴν ἀνομβρίαν, ἐξ ὧν ᾠκονόμουν τὰς ἄλλας οἰκιακάς των ἀνάγκας.

Ἰσραηλιτικὰ Χρονικά.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον 1860 *εὑρέθη πέτρα τετράπλευρος πλησίον τοῦ Νεοβοράκου, μῆκος ἔχουσα* 7 *σχεδὸν δακτύλων καὶ φέρουσα ἀμφοτέρωθεν δύο ἑβραϊκὰς λέξεις, ὧν ἡ σημασία ἦτο «ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἅγιον Ἁγίων, ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς». Νῦν δὲ ὁ Ἰσρ. Ἐκπαιδευτὴς ἀναγγέλλει τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἄλλου πετρίνου ἐγγλύμματος, τὸ ὁποῖον λεπτομερῶς περιγράφει. Φαίνεται ὅτι εἶναι ἐπιτομὴ τῶν* 10 *ἐντολῶν.*

— Ἡ ἐν Φιλαδελφίᾳ (Ἡνωμ. Πολιτ.) ἱδρυθεῖσα ἑταιρία τῶν Ἑβραΐδων κυριῶν, πρὸς νοσήλευσιν τῶν ἀσθενούντων ἢ τετραυματισμένων στρατιωτῶν, πάντοτε προοδεύει, λαβοῦσα ἤδη τὸ ποσὸν χιλίων δολάρων.

— Ὁ περιώνυμος λόγιος Κ. Δρ. Καῖσαρ Ῥοβίγης, λοχαγὸς τοῦ 46 *Συντάγματος, νῦν δὲ καθηγητὴς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας εἰς τὴν ἐν Μοδένῃ στρατιωτικὴν σχολὴν, κατ' ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐκοσμήθη διὰ τοῦ Μαυριτιανοῦ παρασήμου.*

— Καί τοι εὐάριθμος ὁ Ἰσραηλιτικὸς πληθυσμὸς τοῦ Βελγίου (10,000), *πλεῖστοι ὅμως Ἰσραηλῖται κατέχουσι διακεκριμένας θέσεις. Ὁ Κ. Βισχιοφσχιάϊν εἶναι γερουσιαστὴς, ἐπαρχιακὸς σύμβουλος τῶν Βρυξελλῶν, συνδιευθυντὴς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης. Ὁ Κ. Ἰωσὴφ Ὀπενχάϊν τραπεζίτης καὶ μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς Βραβάντης, διευθυντὴς ἑταιρίας τινὸς τῶν σιδηροδρόμων καὶ μέλος τῆς Ἰσραηλιτικῆς συνόδου ὁ δὲ γαμβρὸς τοῦ Κ. Ἐῤῥέρας, υἱὸς τοῦ Ἀβραὰμ Ἐῤῥέρας ἐξ Ἐνστίας, εἶναι γενικὸς πρόξενος τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Ὁ Κ. Λαμβέρτ εἶναι πρόξενος τῆς Ἔσσης Δαρμστὰδ, ὅστις συχνάκις εἶναι ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου. Ὁ Κ. Λίβης Πρῖνος εἶναι πρόξενος τῆς Ὑψ. Πύλης.*

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ. Μὲ ὅλας τὰς προφυλάξεις καὶ τὴν προσοχὴν, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν, καὶ ἰδίως τὰς ἀνωτέρας κλάσεις, ὁ ἀγύρτης Σιμωνίδης κατώρθωσεν ἤδη νὰ ἐξαπατήσῃ ὄχι ὀλίγους καὶ μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπώλησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ὀξφὸρδ χειρόγραφόν τι, τὸ ὁποῖον διϊσχυρίζετο ὅτι ἦτο τὸ γνήσιον χειρόγραφον τοῦ ἀπολεσθέντος συγγράμματος τοῦ Οὐρανίου· καὶ ἀφοῦ μετ' ὀλίγον ἀνεκαλύφθη ἡ ἀπάτη, οἱ σοφοὶ τοῦ Ὀξφὸρδ, ἢ Ὀξωνίου Πανεπιστημίου, δὲν εἶχον τὴν γενναιότητα νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐσιώπησαν, καὶ οὕτως ὁ καλὸς Σιμωνίδης ἠδυνήθη νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον, πωλήσας ὡς γνήσιον χειρόγραφον, περιέχον τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον· καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἠδυνήθη νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐν αὐτῷ ἐλλείψεις, διωρίσθη δ' αὐτὸς Σιμωνίδης νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον. Ἐννοεῖται ὅτι καταλληλότερος ἄλλος δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἀπὸ τὸν συγγραφέα τῶν νόθων ἐκείνων χειρογράφων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι θέλει τὸ συμπληρώσει ἄριστα, καὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κυρίων τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου.

Τὸ χειρόγραφον τοῦτο εἶδον ἐν τῇ οἰκίᾳ φίλου μου τινὸς, ὅστις δυστυχῶς πιστεύει, ὅτι ὁ Σιμωνίδης εἶναι εἰλικρινὴς — εἶναι δὲ γεγραμμένον μετὰ πολλῆς ἐπιτηδειότητος ἐπὶ παπύρου, ἀλλὰ λίαν δυσανάγνωστον. ἀλλὰ τὸ περιεργότατον πάντων εἶναι, ὅτι ὁ πλαστογράφος οὗτος παίζει τὸ πρόσωπον τοῦ εὐσεβοῦς — Ἄνθρωπος, οἷος ὁ Σιμωνίδης, δὲν ἐχρειάζετο πολὺν κόπον καὶ χρόνον νὰ ἐννοήσῃ, πῶς ἠδύνατο ν' ἀποκτήσῃ φίλους ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ποία τῶν πολλῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν ἠδύνατο νὰ τῷ χρησιμεύσῃ καλλίτερον πρὸς τοῦτο· ὡς καλὸς λοιπὸν καὶ ἐπιτήδειος ἀγύρτης, διεῖδεν ὅτι οἱ Κουάκεροι καὶ διὰ τὴν ἁπλότητα καὶ εἰλικρίνειαν τοῦ ἤθους καὶ διὰ τὴν μικρὰν αὐτῶν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, συγκριτικῶς πρὸς τὰ ἄλλα θρησκεύματα, ἠδύναντο νὰ συλληφθῶσι εὐκολώτερον καὶ ἀσφαλέστερον, καὶ λοιπὸν ἤρχισε νὰ συχνάζῃ εἰς τὰς θρησκευτικὰς των συναθροίσεις, νὰ ὑποκρίνηται τὸν εὐσεβῆ, νὰ κηρύττῃ· εὑρίσκει τὰς δοξασίας των συμφερωτέρας πρὸς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἢ τὰς τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν — ὅτι τὰς παραδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ αὐτὰς διαδιδομένας ἁπανταχοῦ τῆς γῆς!

Ἐννοεῖται ὅτι τοιαύτη ὁμολογία, προερχομένη ἐκ τοιούτου ἀνδρὸς, πρέπει νὰ ἦτο πολὺ κολακευτικὴ εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀγαθῶν Κουακέρων, καὶ διὰ τοῦτο ἤνοιξαν ὄχι μόνον τὰς ἀγκάλας, ἀλλὰ καὶ τὰς οἰκίας των εἰς τὸ νέον τοῦτο τέκνον τῆς μεγάλης Χριστιανικῆς ἀδελφότητος, καὶ ἔκτοτε ὁ Σιμωνίδης δύναται νὰ προγευματίζῃ ἢ νὰ γευματίζῃ εἰς οἱανδήποτε οἰκίαν ἐκ τῶν νέων τούτων φίλων! Λυποῦμαι, ὅτι αἱ περιστάσεις μὲ ἀναγκάζουσι ν' ἀναχωρήσω ἐκ Λονδίνου τὴν ἑβδομάδα ταύτην· ἐλπίζω ὅμως, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ἐξ Ἀμερικῆς θέλω δυνηθῆ νὰ δώσω εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν ποικίλων καὶ περιέργων ἐπιχειρήσεων καὶ κατορθωμάτων τοῦ σπανίου τούτου Ἕλληνος ἀγύρτου, τὸν ὁποῖον ἡ ἱστορία θέλει συγκαταριθμεῖ, ὡς πρῶτον τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν πρώτων τοῦ εἴδους τούτου, ὅσους ποτὲ ὁ κόσμος παρήγαγεν.

(Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς).

ΕΠΑΙΤΑΙ. Τὰ γνωστότερα μέρη, ἐν οἷς ἐπιπολάζουσιν οἱ ἐπαῖται, εἰσὶν ἡ Νεάπολις καὶ Λισσαβών· μόλον τοῦτο Ἄγγλος τις περιηγητὴς, περιελθὼν πλεῖστα μέρη τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, ἀναφέρει ἐν τῷ Χρόνῳ ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου εἶδε τοσούτους ἐπαίτας, ὅσους ἐν Μόσχᾳ· διότι ἐν αὐτῇ, συγκειμένῃ ἐκ 380 χιλ. ἀνθρώπων, 40 χιλ. ἀέργων περιφέρονται ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ ζῶσι διὰ τῆς ἐπαιτείας· τούτων τινὲς περιέρχονται τὰς ὁδοὺς, φέροντες νεκροκρέββατόν τι ἐπ' ὤμων, καὶ λέγοντες ὅτι ἀπέθανε τὸ παιδίον αὐτῶν καὶ δὲν ἔχουσι τὰ ἀναγκαῖα μέσα τῆς ταφῆς του, ἄλλοι δὲ ὅτι, ὄντες στρατιῶται, συνέτριψαν ὑαλίον παραθύρου κατὰ λάθος ἐν τῷ στρατῶνι· διὸ αἰτοῦσι τὸ ἔλεος καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν διαβατῶν· ἄλλως, θέλουσι τιμωρηθῆ διὰ 15 ἡμέρας· ἕτεροι δὲ λέγοντες ὅτι ἐκάη ἡ οἰκία των καὶ ἔμειναν ἐν ταῖς ἀγυιαῖς μετὰ πολυπληθοῦς οἰκογενείας, ἄλλοι δ' ἄλλα διάφορα λέγοντες, ἐπικαλοῦνται τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ συνδρομὴν τῶν ἀνθρώπων.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ. Ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδία ἀριθμεῖ ἤδη περὶ τὰς 44,500,000 ψυχῶν, ὧν 23,690,000 πρεσβεύουσι τὴν καθολικὴν θρησκείαν, 20,348,000 εἰσὶ Προτεστάνται, 28,000 Λουθηρανοὶ, καὶ 476,000, Ἰσραηλῖται. Αἱ Πρωσσικαὶ κτήσεις, αἱ κείμεναι ἐκτὸς τῆς Ὁμοσπονδίας, οἰκοῦνται ὑπὸ 2,558,000 Γερμανῶν καὶ 1,603,000 μὴ Γερμανῶν.

Ἀνταποκρίσεις.

Τῷ Π. Α. Κ. Κ. εἰς Ἀγχίαλον. Ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σας— Ὁ Β΄. τόμος τοῦ ζητημένου εἰσέτι δὲν ἐστάλη εἰς Κωνστ|πολιν — Τὰ περὶ τοῦ «Εὐαγ. Κήρυκος» ἔχουσι καλῶς.

— Ἓν περισσότερον φύλλον τοῦ «Ἀνατ. Ἀστέρος» προσετέθη ἐν τοῖς τῶν εἰς Πύργον στελλομένων, καὶ παρακαλεῖσθε νὰ σταλῇ πρὸς ὃν ἐπιγράφεται, κατὰ τὴν αἴτησιν αὐτοῦ— Θέλομεν σᾶς ἀπαντήσει ἀκολούθως.

— Τῷ Κ. Κ. εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀρ. 690, ἧς ἔχετε ἰδίαν ἀπάντησιν μετὰ τῶν λπ.

— Τοῖς ἐν Βιζύῃ αὐταδέλφοις ΚΚ. Ν. Θ. Ἀριστοβούλῳ καὶ Ἄρχοντι Θ. Τὴν ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν τῇ 22 — Ἀπὸ τοῦ 64 ἀρ. ἤρχισεν ἡ συνδρομή σας (ἕως τοῦ 115). Τὴν ἐτησ. συνδρομήν σας ἐμβάσατε δι' οὗ εἴπατε μέσου: μεδζιδιὲδ. 7— Ἡ ἐπιγραφὴ, κατὰ τὴν σημείωσίν σας— Μετὰ τοῦ ἀρ. 64 ἔχετε καὶ ἰδίαν ἀπάντησιν— Ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατηρῶμεν καὶ ἀνταπόκρισιν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΕΤΟΣ Β΄. ΔΕΥΤΕΡΑ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 31 1862 ΑΡΙΘ. 66

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.—Συνδρομὴ (προπληρωτέα) ἐτησία ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν 5 ἀργυρᾶ εἰκοσάρια, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ τοῦ Κράτους, 7, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Ἐν Δακίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Ῥωσσίᾳ, ὁμοίως, φλωρ. Ὀλλανδικὰ 3.— Ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁμ. φράγκα 35. — Ἐν Ἑλλάδι, ὁμ. δραχμ. 35.—Ἀνταλλάσσεται μὲ πᾶσαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν. Τιμὴ καταχωρίσεων γρόσια 3 τὴν

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.

γραμμήν. Αἱ διατριβαὶ συμφωνοῦνται ἰδίᾳ. Αἱ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος» ἀπευθυνόμεναι αἰτήσεις ὀφείλουσι νὰ ἦναι ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικῶν τελῶν, καθὼς καὶ αἱ ἀνταλλασσόμεναι ἐφημερίδες· ἄλλως, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν Κ|πόλει παρὰ τοῖς Συντάκταις καὶ παρὰ τῷ ἐν Γαλατᾷ βιβλιοπώλῃ Κ. Σ. Ἀνδρεάδῃ. Ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς διωρισμένοις Ἐπιστάταις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Γενικὴ Ἐποψις τοῦ 1862. Ἐσωτερικὰ (Διορισμοὶ — Διάφορα— Ἐπαρχιακὰ κτλ.). Ἐξωτερικά. Ἑλλάς. Δ. ἐκπαίδευσις (Εἰδοποίησις — Πανεπιστήμιον ἁγ. Σοφίας — Πολιτικὴ Σχολὴ — Χουσεὶν ἐφέντης — Ὀθωμ. Καλλιγράφος — Ῥουμουνικὴ Κυβέρνησις — Ἑλλάς). Ἐκκλησιαστικὰ (Πατριαρχικὰ — Ἐγκύκλιος — Διαμαρτύρησις — Κουτλουμούσιον — Θεσσαλονίκη — Ἱεροσόλυμα — Ἀμάλθεια — Εὐσέβεια — Τρίπολις— Οὐνία — Τσιούπελης — Βεδενά). Ποικίλα. Ἀνταποκρίσεις. Ἐπιφυλλὶς (Ἡ Λέσχη «Μνημοσύνη»).

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 31 10βρ. 1862.

Γενικὴ ἔποψις τοῦ 1862.

Ἀποδημεῖ σήμερον καὶ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν δεύτερον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἔτος, τὸν τελευταῖον ἡμᾶς ἀσπασάμενον ἀσπασμὸν, μεταβαίνει δὲ ἀνεπιστρεπτὶ ἀπὸ τοῦ ἐφημέρου ἐν τῷ ἐνεστῶτι βίου εἰς τὴν ἀχανῆ καὶ ἀπέραντον χώραν τοῦ παρελθόντος, συγκαταριθμούμενον τοὐντεῦθεν μετὰ τῶν προγενεστέρων ἐτῶν, καὶ ὑπεῖκον εἰς τοὺς αἰωνίους καὶ ἀμεταβλήτους τῆς φύσεως νόμους. Ἦλθε τῷόντι καὶ παρῆλθε καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, οὐχὶ ὅμως ὡς ὄνειρον καὶ σκιά, ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἀνεξάλειπτα ἴχνη κατέλιπε μέγιστα καὶ σπουδαιότατα συμβεβηκότα, ἀνήκοντα τοῦ λοιποῦ, ὡς ἀναπαλλοτρίωτον κληροδότημα, εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς ἱστορίας. Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι δὲν ἐπιχειροῦμεν ἔργον ἀνωφελὲς καὶ ἀηδὲς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος», ἐὰν ἐν κεφαλίδι τῆς ἐφημερίδος ταύτης προτάξωμεν συνοπτικὴν καὶ κεφαλαιώδη ἐπιθεώρησιν τῶν κυριωτέρων συμβεβηκότων τοῦ ἔτους τούτου.

Αἱ Ὁμόσπονδοι τῆς Ἀμερικῆς πολιτεῖαι, μετὰ πολυετῆ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην, μετὰ γιγαντιαίαν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν, διῃρέθησαν εἰς δύο πολεμιώτατα στρατόπεδα. Αἱ Βόρειαι ἐπαρχίαι, ὁδηγούμεναι ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρχῶν, ζητοῦσιν ἐπιμόνως τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας τῶν Μαύρων. Αἱ νότιαι ἐπαρχίαι, τετυφλωμέναι ὑπὸ τοῦ κακῶς ἐννοουμένου ὑλικοῦ συμφέροντος, ἐπιμένουσιν ἰσχυρογνωμόνως καὶ ἀντιχριστιανικῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δουλείας· ὁ πόλεμος τῆς ἰδέας καὶ τῆς ὕλης ἐξακολουθεῖ πεισματωδέστατος· αἱ μάχαι ἀλλήλας διαδέχονται φονικώταται· ἡ νίκη ὑπάρχει μέχρι τοῦδε ἀμφιῤῥεπής· ἡ ἐπάνοδος τῆς εἰρήνης δὲν φαίνεται ταχεῖα. Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὰ θαύματα τοῦ νῦν αἰῶνος ῥίψωμεν προσεκτικὸν βλέμμα, ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι οἱ μετὰ τοσαύτης γενναιότητος ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῶν ἀναντιῤῥήτων τῆς ἀνθρωπότητος δικαιωμάτων, θέλουσι, Θεοῦ συνεργοῦντος, ἐπιτύχει τοῦ ποθουμένου.

Αἱ ἀπώταται τῆς Ἀσίας χῶραι, ἡ Κίνα καὶ ἡ Ἰαπωνία, αἱ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἄσχετοι καὶ ἀκοινώνητοι πρὸς τοὺς λοιποὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων νὰ συνθηκολογήσωσι, νὰ καταργήσωσι τὴν ξενηλασίαν, ν' ἀνοίξωσιν εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον τοὺς λιμένας αὐτῶν νὰ δεχθῶσι πρέσβεις καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτοὺς ἀποστόλους τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ τὸ σπουδαιότατον πάντων, νὰ κηρύξωσιν ἀνεξιθρησκείαν.

Αἱ ὀρειναὶ τοῦ Καυκάσου φυλαὶ, λαβοῦσαι, μικρὰν πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους ἐπιμιξίαν κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ᾐσθάνθησαν τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ, συνέστησαν τακτικὴν ὁμοσπονδικὴν πολιτείαν, ἀντιμάχονται διὰ τῶν ὅπλων γενναίως κατὰ τῆς ξενοκρατίας, καὶ διὰ πρεσβειῶν καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐξαιτοῦνται ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ἀγγλία, λαβοῦσα τὸ ἐνδόσιμον ἐκ τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου τῶν Ὁμοσπόνδων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐπιθυμοῦσα ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ δίδῃ ἄφθονον τροφὴν εἰς τὰ γιγανταῖα αὐτῆς βαμβακουργεῖα καὶ ἀδιάκοπον ἐργασίαν εἰς τοὺς πολυαρίθμους αὐτῆς ἐργάτας, ἐνησχολήθη δραστηρίως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν βαμβακοφυτείαν ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις, ἐν τῇ Τουρκίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ Γαλλία, ὑπερασπίζουσα κατ' ἀρχὰς μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῆς, Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας, τὸ διεθνὲς δίκαιον κατὰ τῶν προφανῶς παραβαινόντων αὐτὸ καὶ μὴ διδόντων τὴν ἱκανοποίησιν Μεξικανῶν, ἀνέλαβεν ἐπὶ τέλους μόνη τὸν πρὸς τὸ Μεξικὸν δαπανηρότατον πόλεμον, ἔχουσα σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐκεῖ ἐμφωλεύουσαν πολυκέφαλον ὕδραν τῆς ἀναρχίας, καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ νόμιμον καὶ τακτικὴν μοναρχίαν· ἤνοιξε τὴν βαμβακοφυτείαν ἐν Ἀλγερίᾳ, ἐξέτεινε τὰς ἐμπορικὰς αὐτῆς σχέσεις εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὰς ἀπωτάτας τῆς Ἀσίας χώρας, ἐκαλλώπισε τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τοὺς Παρισίους, καὶ ἀνέδειξεν αὐτὴν πρώτην πόλιν τῆς οἰκουμένης· ὡς πρωτότοκος δὲ υἱὸς τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἐλευθερωτὴς τῆς Ἰταλίας, ἐνησχολήθη ἐπιμόνως καὶ ἐμβριθῶς νὰ συμβιβάσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλικῆς ἑνότητος πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ποντίφηκος τῆς Ῥώμης. Τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα, πολιτικῶς καὶ θρησκευτικῶς θεωρούμενον τοιοῦτον, μένει εἰσέτι ἄλυτον, μ' ὅλον ὅτι ἀνεδέχθη τὴν λύσιν αὐτοῦ ὁ περινούστατος Ναπολέων ὁ Γ΄. ὅστις ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Γαλλικὸν θρόνον, καὶ τὴν Γαλλίαν ἀνύψωσεν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης, καὶ εἰς τὴν ὑφήλιον σχεδὸν ἅπασαν διέδωκε τὰ καλὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀναξιοπαθοῦσα ὡραία Ἰταλία δὲν εἶδε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τετελεσμένον τὸ περίδοξον τῆς ἀναγεννήσεως αὐτῆς ἔργον· δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἄρῃ ἐκ μέσου τὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἰσχυρότατον πρὸς τὴν πλήρη αὐτῆς ἑνότητα κώλυμα τῆς ἱεροβασιλικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα· ἀνέστειλεν ὅμως δραστηρίως τὸ παράτολμον καὶ παράλογον κίνημα τοῦ Γαριβάλδη, καὶ ἀπέδειξεν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὅτι ἀποστρέφεται τὴν ἀναρχίαν, ἀσπάζεται ἐγκαρδίως τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν, καὶ σέβεται τὰς συνθήκας καὶ πρὸ πάντων τὴν εὐεργέτιδα Γαλλίαν· κατεδίωξεν ἀνενδότως τὴν καταμαστίζουσαν τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας λῃστείαν διὰ ῥαδιουργιῶν τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως τῆς Νεαπόλεως· ἀνεγνωρίσθη ὡς Ἰταλικὸν βασίλειον ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας καὶ Πρωσσίας. Καὶ ἐὰν μετὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ διατηρήσῃ ἀπαραμείωτον τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, ἣν διετήρησε μέχρι τοῦδε, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ὅτι, τῇ συνδρομῇ τῆς συμμάχου καὶ εὐεργέτιδος Γαλλίας, κατὰ τὸ αὔριον ἐρχόμενον ἔτος θέλει κατορθώσει δύο μέγιστα κατορθώματα: καὶ τὴν πλήρη ἑνότητα αὐτῆς, καὶ τὴν κατάργησιν τῆς πεπαλαιωμένης κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα. Ἐν τῇ περιλήψει ταύτῃ δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν, ὅτι ὁ μοναδικὸς καὶ ἀρχαϊκὸς τῆς Ἰταλίας ἥρως, ὁ περιώνυμος Γαριβάλδης, τραυματισθεὶς ἐν τῇ παρατόλμῳ πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς αὐτοῦ μάχῃ, εἵλκυσε τὴν συμπάθειαν πασῶν τῶν εὐγενῶν ψυχῶν, ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐπισημοτέρων ἰατρῶν τῆς Εὐρώπης, οἵτινες διὰ νέων πειραμάτων ἀνεκάλυψαν καὶ ἐξήγαγον ἐκ τῆς πληγῆς τὴν σφαῖραν τοῦ πυροβόλου, καὶ ἤδη εὑρίσκεται εἰς ἀνάῤῥωσιν ἐν τῇ ἀγαπητῇ αὐτοῦ νήσῳ Καπρέρᾳ.

Ἡ Αὐστρία, ἡ πρώτη τῶν συντηρητικῶν μοναρχιῶν, βλέπουσα, μετὰ τὴν ἐν Λομβαρδίᾳ ἧτταν, ὅτι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς πολίτευμα, καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ τὰς δεινὰς συνεπείας τῆς περαιτέρω ἐπιμονῆς αὐτῆς εἰς τὰ καθεστῶτα, παρεδέχθη τὸ σύνταγμα αὐθορμήτως, καὶ εἰλικρινῶς ἐνησχολήθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ἐτακτοποίησε τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς καὶ ἀνύψωσε τὴν δημοσίαν αὐτῆς πίστιν, ἀνεκτήσατο τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν δυσηρεστημένων λαῶν αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν πολιτικῆς συνέσεως, κατώρθωσε νὰ ἔχῃ καὶ ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν καὶ ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Η ΛΕΣΧΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ.

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν (22 λήξαντος) ἐγένετο ἡ β΄. συνεδρίασις τῶν μελῶν τῆς Λέσχης «*Μνημοσύνης*», ἐν τῇ εὐρυχώρῳ αἰθούσῃ τοῦ καζίνου Κιλβούρνου. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, μετὰ σύντομον ἔκθεσιν τοῦ προέδρου, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων συνεδριάσεων· εἶτα, προηγηθέντων αὐτοσχεδίων τινῶν λογιδρίων καὶ στιχουργημάτων ἐκ μέρους διαφόρων μελῶν, ἀναστὰς ὁ γραμματεὺς χρέη ἐκπληρῶν Κ. Ι. Μ. Ῥαπτάρχης ἀπήγγειλε τὴν παρὰ πόδας προσλαλιάν.

Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, περικαλλέστατον τοῦ Βυζαντίου Ἑπτάλοφον ἄστυ, βλέψον πρὸς σὲ ὑπερηφάνως ὡς ἡ διάχρυσον ἱματισμὸν περιβεβλημένη καὶ ὡς ὁ ὄρθρος ἐκκύπτουσα νύμφη τοῦ *Ἄσματος*, καὶ ἴδε ὅτι πᾶσαι αἱ κατοικοῦσαι τὴν ὡραίαν σου γῆν φυλαὶ ὀργῶσι πρὸς τὴν ἠθικοποίησίν των, καὶ ὁσημέραι ἀνὰ ἓν χωροῦσι βῆμα πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν πολιτισμόν· τὸ δὲ ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῶν μαγευτικῶν λόφων σου πυκνὸν καὶ σκοτεινὸν νέφος τῆς ἀμαθείας καὶ τῶν προλήψεων, τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ παρκατήσῃ ἀνεξίτηλον πάντοτε ἀπὸ σοῦ ἡ ἐξευγενισμένη καὶ πολύμητις Εὐρώπη, ὅτι διαλύεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καὶ διασκορπίζεται ὑπὸ τῆς ζωογόνου αὔρας τῆς προόδου! Καὶ πῶς νὰ μὴ συμβαίνῃ τοῦτο ἐν σοὶ, ὦ πόλις τῶν συγκινητικωτέρων ἐπεισοδίων, γῆ τῶν πόθων καὶ τῶν ἀναμνήσεων, ἀφοῦ ἐπικάθηται, ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ τοῦ περιόπτου θρόνου τῶν Καισάρων σου φιλόμουσος καὶ φιλοπροοδευτικώτατος ἄναξ, μεγαλεπηβόλου πατρὸς τρισένδοξος υἱὸς, οὗτινος μόνη διακαὴς μέριμνά ἐστιν ἡ διάπλασις καὶ βελτίωσις τῶν θεόθεν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ λαῶν;

Ἰδοὺ! βλέπω μυστηριώδη τινὰ θίασον, ἐρχόμενον ἐκ νότου καὶ μεσημβρίας, ἐκ τῶν περικυκλούσων τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων χωρῶν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, καὶ ἐπιβάλλοντα ἡμῖν, ὡς κοινὸν σύνθημα, τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ ὡραίαν λέξιν *πρόοδος*. «*Περίκλυτον ἄστυ τοῦ Κωνσταντίνου, θέλεις προοδεύσει μίαν ἡμέραν εἰς τὰ καλὰ*, λέγει πρὸς ἐμὲ ὁ ψίθυρος οὗτος ὁ μυστηριώδης· *οὐδεμία ἀπελπισία! θέλεις γίνει ἐφάμιλλον τῶν λοιπῶν ἐπὶ ἐξευγενισμῷ ἐγκαυχωμένων πόλεων*»! Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἀκούω προερχομένην ἐκ τῶν οὐρανίων ἁψίδων καὶ περιβομβοῦσαν εἰς τὰ ὦτά μου ἑτέραν παντουργὸν καὶ σωστικὴν φωνὴν, ὑπομιμνήσκουσαν ἡμῖν τὴν λέξιν *σύμπνοια*, καὶ ὑποδεικνύουσαν αὐτὴν ὡς τὸ μόνον μέτρον, ὡς τὸ μόνον ἐχέγγυον τῆς κοινῆς προόδου. Ὤ! εὐλογημένη ἡ φωνὴ αὕτη, ἡ ὑπενθυμίζουσα ἡμῖν τὴν ὑψίστην καὶ προτιμοτέραν τῶν ἀρετῶν! μακαρία ἡ ὥρα, καθ' ἣν θέλομεν ἐννοήσει ὅτι ἡ θεία σύμπνοια ἐστὶν ἡ μήτηρ πάσης κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου, καὶ ὅτι ἄνευ αὐτῆς οὐδὲν ἔστι γενέσθαι. Ναί! εἰς σὲ ἀπόκειται τοῦ λοιποῦ τὸ μέγα τῆς ἀνθρωπίνης ἀναπτύξεως ἔργον, προσφιλεστάτη θύγατερ τῶν οὐρανῶν, ἁγία *Ὁμόνοια*! Εἰς τοὺς ζωογόνους κόλπους σου θέλει ἀναγεννηθῇ ἡ γῆ, ἥτις, εὐτυχὴς καὶ ὀλβία, θέλει ἀναδύσει ὡς νύμφη τῆς θαλάσσης ἀπὸ τὴν ἄβυσσόν της, μία ποίμνη λογικοῦ κόσμου ἑνὸς ποιμένος, τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ καὶ Πλάστου!

Ἐκ τῶν ὑψηλῶν μεταφέρων ἤδη τοὺς ἐκθάμβους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ περὶ ἐμὲ, βλέπω χορείαν ἀνδρῶν συστηματικῶς φίλων τῶν καλῶν καὶ τῆς προόδου, συνερχομένων ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο ἐντευκτήριον, καὶ ἀφορώντων εἰς τὸ μέγα τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἔργον. Οὐράνιον καὶ ἱμερόεν μειδίαμα ἀπαστράπτει ταύτην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ σεμνὸν πρόσωπον τῆς ἀθανάτου μητρὸς τῶν Μουσῶν, τῆς Ἑλικωνιάδος *Μνημοσύνης*, εἰς τῆς ὁποίας τὴν προστασίαν οὐχὶ ἄνευ λόγου ἀνετέθη τὸ καθίδρυμα τοῦτο· χαίρετε λοιπὸν καὶ ἀγαλλιᾶσθε πάντες οἱ φίλοι τῆς προόδου! ἰδοὺ κατάλληλον στάδιον εὐγενοῦς ἁμίλλης, ἰδοὺ τόπος οὐ μόνον ψυχαγωγίας, ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς ὠφελείας. Ὁσάκις ἀπαλλάττεσθε ἀπὸ τοῦ Κερδῴου Ἑρμοῦ τὴν πολύφροντιν ἀγκάλην, θὰ ἔχητε πρόχειρον τὴν μετὰ τοῦ Λογίου ἀναστροφὴν, θὰ ἔχητε πῶς νὰ διέλθητε τὰς ὥρας τῆς σχολῆς καὶ διαχύσεώς σας. ἐν παιδιᾷ, οὕτως εἰπεῖν, σπουδάζοντες.

Ἡ χαρά μου εἶναι ἀπερίγραπτος ταύτην τὴν στιγμὴν, βλέποντος τοσαῦτα ἀξιότιμα ἄτομα περικοσμοῦντα τῆς θεᾶς Μνημοσύνης τὸ εὐρύχωρον τοῦτο ἐνδιαίτημα. Γενικὴ ἀπαστράπτει θυμηδία εἰς ἁπάντων τὰ πρόσωπα, καὶ ἀναγινώσκω εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν τὴν εὐχαρίστησιν τῆς καρδίας σας· ἀλλὰ, πρὸς Θεοῦ! ἀποφασίσωμεν ὅπως, ὡς καλῶς ἠρξάμεθα, διατηρήσωμεν καὶ καλῶς τὸ ἔργον ἡμῶν, εἰς ὃ πάντες οἱ περίοικοι ὁμογενεῖς χειροκροτοῦσιν. Ἐννοήσωμεν ὅτι σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς Λέσχης ταύτης δὲν εἶναι ἁπλῆ μόνον ψυχαγωγία καὶ ὑλικὴ τέρψις, ἀλλὰ καί τι μεγαλήτερον, καί τι ἱερώτερον . . . ἡ διάπλασις καὶ ἠθικοποίησις τῆς νεολαίας ἡμῶν, ἡ εἰς τὰ καλὰ ἅμιλλα, καὶ ἡ διέγερσις τῆς φιλοτιμίας καὶ φιλοκαλίας ἑνὸς ἑκάστου. Ἀποθώμεθα λοιπὸν πᾶν ἀγενὲς καὶ χαμαίζηλον αἴσθημα, ἀντιβαῖνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεως καὶ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Λέσχης· θυσιάσωμεν πᾶσαν ἀτομικὴν ἀντιπάθειαν πᾶσαν μικροφιλοτιμίαν καὶ πάντα ἄλογον συνερισμὸν εἰς τὸν φλεγέθοντα βωμὸν τῆς Μνημοσύνης, τουτέστι τῆς προόδου, ἂν μόνη ἐπιθυμία ὑμῶν ἐστιν ὁπωσδήποτε ἡ *πρόοδος*· φύγωμεν τὸν καυστικὸν καὶ ὀλέθριον τῆς διχονοίας δαυλὸν, ὅπως μὴ δικαιώσωμεν τὴν περὶ ἀμουσίας καὶ ἀφιλοκαλίας φήμην, ἣν χαίρει δυστυχῶς τὸ ἱστορικώτατον Φανάρι μας. Καταθραύσωμεν τῆς ἔριδος τὸ δηλητήριον κράτος, ὅπως εἰς τοὺς εἰρωνευομένους ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς προόδου ἡμῶν καὶ ἀμφιβάλλοντας *εἰ ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι*, ἀποκρινώμεθα μετὰ θάῤῥους *ἔρχου καὶ ἴδε*! Ὤ! εἶναι λυπηρὸν, εἶναι αὐτόχρημα δολοφονία, πιστεύσατέ με, Κύριοι, νὰ ἐπενεχθῇ διὰ τῆς ὀλιγωρίας ἡμῶν τὸ σκληρὸν τῆς κακῆς θεᾶς τραῦμα κατὰ τοῦ ὡραίου ἡμῶν ἔργου! Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον καὶ σὺ, θύγατερ τοῦ Οὐρανοῦ Μνημοσύνη, ἀποτρέψατε τὸ ὀλέθριον τῆς Νεμέσεως βέλος ἀπὸ τοῦ χώρου τούτου τῆς ψυχαγωγίας καὶ τῆς ἠθικῆς διαπλάσεως!

Ὁ Ὕψιστος ἂς εὐλογήσῃ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν! ὁ οὐρανὸς ἂς ἐπιχύσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν σύμπνοιάν του εἰς τὸ ἐνδιαίτημα τοῦτο, ὅπερ κύριον σκοπὸν προτίθεται τὴν διάπλασιν καὶ βελτίωσιν ὁλοκλήρου νεολαίας, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους, οὗτινος σεμνυνόμεθα ὅτι ἀποτελοῦμεν μερίδα.

Ἡ Πρωσσία, καίτοι ἔχουσα πολίτευμα συνταγματικόν, δὲν κυβερνᾶται ὅμως διὰ συνταγματικῶν θεσμῶν καθ' ὁλοκληρίαν. Ὁ νέος αὐτῆς βασιλεύς, ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον, ἐκήρυξε πανδήμως, ὅτι τὸ στέμμα τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ προγόνων λαμβάνει παρὰ τοῦ Θεοῦ μόνου. Ἀλλὰ τὸ Πρωσσικὸν ἔθνος, τὸ ἄλλως δυσκίνητον καὶ φιλήσυχον, δὲν ἤκουσε τοὺς λόγους τούτους εὐχαρίστως. Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, κατὰ τὰς πρώτας αὐτῆς συνεδριάσεις, ἠθέλησε νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν βασιλικὴν αὐθαιρεσίαν, καὶ ἐζήτησε νὰ περιορισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς διέλυσε τὰς βουλὰς ἀποτόμως, ἐπερειδόμενος εἰς τὸ ἰσχυρὸν τῶν συντηρητικῶν κόμμα. Ἔκτοτε οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή· ἡ κοινὴ ἡσυχία δὲν διεταράχθη, καὶ ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον, ὡς φαίνεται, θέλει μένει τοῦ συντηρητικοῦ ὑποδεέστερον τὸ φιλελεύθερον κόμμα.

Ἀλέξανδρος ὁ Β'. αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, μετὰ τὴν Κριμαϊκὴν ἐκστρατείαν, κατανοήσας, ὅτι διὰ μόνων τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν προάγονται καὶ εὐδαιμονοῦσι τὰ ἔθνη, ἐπεχείρησεν αὐθόρμητος τὸ δυσχερέστατον ἔργον, ν' ἀναμορφώσῃ τὴν ἀχανῆ αὐτοῦ Αὐτοκρατορίαν· ἐκήρυξε τὴν χειραφέτησιν τῶν δηλοπαροίκων, καὶ ἐπιμένει ἀπαρεγκλίτως, μεθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τῶν εὐγενῶν παρεμβαλλομένας δυσχερείας, εἰς τὴν ἀναλλοίωτον ἐφαρμογὴν τῆς προκηρύξεως ταύτης, διωργάνωσεν ἐκ νέου τὰ πολιτικὰ καὶ ἐγκληματικὰ δικαστήρια πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀκριβεστέραν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, ἀνεκάλυψε τοὺς πρωταιτίους τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἀλλαχοῦ πυρκαϊῶν, καὶ ἐτιμώρησεν αὐτοὺς αὐστηρότατα· κατέστειλε τὸ θράσος ἐξημμένων τινῶν κεφαλῶν, αἵτινες ἐπὶ προφάσει τῆς ἐλευθερίας προὐτίθεντο ν' ἀνατρέψωσιν ἐκ βάθρων τὰ καθεστῶτα, ἐπεχείρησε τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων καὶ τηλεγράφων, κατεπράϋνε τὰς ταραχὰς τῆς Πολωνίας ἀξιοπρεπῶς καὶ μετριοφρόνως, ἠκύρωσε τὰς προγενομένας ἐν Πολωνίᾳ δημεύσεις, καὶ προσεκάλεσε πανταχόθεν τοὺς πολιτικοὺς φυγάδας νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας αὐτῶν θαρραλέοι, καὶ ἀνενδότως ἐνασχολεῖται νὰ τακτοποιήσῃ τὴν πρὸ πολλοῦ ἐπικρατοῦσαν ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς ἀταξίαν.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ μικρὰ μέν, γενέτειρα δὲ τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς ἀρχαιότητος ἀνδρῶν χώρα, ἐπὶ τῆς τριακονταετοῦς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος ὑπέστη τὰ πάνδεινα· ἐσωτερικῶς μὲν ἐκυβερνήθη κακῶς, ἐξωτερικῶς δὲ διὰ τῆς κακῆς κυβερνητικῆς πορείας ἐταπεινώθη καὶ ἐξηυτελίσθη. Πρώτη ἡ φρουρὰ τοῦ Ναυπλίου ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας κατὰ τὸν παρελθόντα φεβρουάριον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνωμοσία ἀνεκαλύφθη ἐγκαίρως, ἡ ἀνταρσία κατεβλήθη, καὶ μάτην ἐχύθη τοσοῦτον Ἑλληνικὸν αἷμα· τέλος, κατὰ τὸν παρελθόντα ὀκτώβριον, ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πολῖται καὶ στρατιῶται, ἐξανέστη, ὡς εἷς ἄνθρωπος, ἐξεδίωξεν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους τὸν Ὄθωνα καὶ τὴν Ἀμαλίαν, καὶ προσωρινὴν συνέστησε Κυβέρνησιν, ἐκ τριῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν συγκειμένην· ἡ δὲ προσωρινὴ Κυβέρνησις κατέλυσε τὴν δυναστείαν τοῦ Ὄθωνος, παρεδέχθη τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν, καὶ προσεκάλεσε πάντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ Ἕλληνας, τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατριβόντας, νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιπροσώπους διὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ διὰ γενικῆς ψηφοφορίας ν' ἀναγορεύσωσι τὸν μέλλοντα τῆς Ἑλλάδος βασιλέα· οἱ ἀντιπρόσωποι συνῆλθον ἤδη ἐν Ἀθήναις, καὶ παμψηφεὶ σχεδὸν ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ὁ δευτερότοκος υἱὸς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ἀλφρέδος· αἱ προστάτιδες Δυνάμεις διετήρησαν τὴν νεωστὶ καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, ἀνενέωσαν ὅμως τὴν πρὸς ἀλλήλους συνθήκην νὰ μὴ βασιλεύσῃ τῆς Ἑλλάδος μηδεὶς ἐκ τῶν βασιλικῶν αὐτῶν οἰκογενειῶν, καὶ ἐκοινοποίησαν τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐπισήμως εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν· ἡ ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, αἱ Ἰόνιοι νῆσοι παρεχωρήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἀπόκειται εἰς τὰς ἀποκρύφους βουλὰς τῆς θείας προνοίας καὶ τὴν φρόνησιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Τουρκία ἀπὸ τοῦ 1856 κατετάχθη εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν· ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς εἰς τὸν θρόνον τῶν Ὀσμανιδῶν ἀναβάσεως τοῦ νῦν εὐκλεῶς βασιλεύοντος Σουλτάνου Ἀβδοὺλ-Ἀζὶζ αἱ λαοσωτήριοι ἀρχαὶ τοῦ Τανζιματίου ἤρξαντο ἵνα ἐφαρμόζωνται βασίμως καὶ δραστηρίως· ὁ σπάνιος οὗτος μονάρχης ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀνεμόρφωσε τὸν στρατόν, ἀνέπτυξε τὸν στόλον, κατήργησε τὸ χαρτονόμισμα, κατεβίβασε τὸ νόμισμα εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἀξίαν, ἐτακτοποίησε τὸ ἐκκρεμὲς δημόσιον χρέος, ἐδημοσίευσε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, συνέστησεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων πόρων, ἐφήρμοσε τὰς νέας ἐμπορικὰς συνθήκας καὶ τὰ μονοπώλεια τοῦ καπνοῦ, τοῦ ἅλατος καὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, προσεκάλεσε τοὺς ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους γεωργοὺς καὶ τεχνίτας ν' ἀποστείλωσι τὰ γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ αὐτῶν προϊόντα εἰς τὴν προσεχῶς ἐνταῦθα γενησομένην ἔκθεσιν, πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, καὶ μάλιστα τῆς βαμβακοφυτείας· ἐξέδωκε διατάγματα περὶ ὁδοποιίας πρὸς εὐχερεστέραν μετακόμισιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐνίκησε διὰ τῶν ὅπλων τοὺς τέως ἀκαταμαχήτους νομιζομένους ὀρεινοὺς τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἐπανήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ καθῆκον, κατεπράϋνε τὸν ἐν Σερβίᾳ πολιτικὸν σάλον διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, καὶ εἰρηνοποίησεν ἅπασαν τὴν εὐρυτάτην αὐτοῦ Αὐτοκρατορίαν. Ἐν τοσούτῳ διαπραγματεύεται ἐθνικὴ τράπεζα, καὶ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ ἐκτείνονται, ὁ τῆς Σμύρνης σιδηρόδρομος προοδεύει, ὁ ἰσθμὸς τοῦ Σουὲζ διορύσσεται, τὸ Τανζιμάτιον ἐφαρμόζεται ἐν Τύνιδι μετὰ τῆς ἀνεξιθρησκείας· εἰ δὲ καὶ ἐσχάτως ἐτροποποιήθη τὸ ἄλλως ἀξιότιμον ὑπουργεῖον, καὶ τοῦτο προοιωνίζεται εὐτυχέστερον μέλλον· διότι ἐν τῷ τέλει τοῦ διατάγματος τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων ὑπουργῶν ἀναγινώσκομεν τὸν νέον τοῦτον τύπον «εἴθε ὁ παντοδύναμος δώσῃ αὐτοῖς τὴν πίστιν καὶ τὸ ἀδιάφθορον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν», ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει φράσεως· «εἴθε ὁ παντοδύναμος εὐλογήσειε τὰς ἐπιχειρήσεις ἡμῶν».

Ἐὰν ἤδη στρέψωμεν τὰ βλέμματα εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα, ἀπὸ τῆς 25 τοῦ παρελθόντος μαρτίου τὸ παλαιὸν διοικητικὸν σύστημα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατηργήθη, τὸν γεροντισμὸν διεδέχθησαν νέα ἱερὰ Σύνοδος καὶ Μικτὸν Συμβούλιον, τὰ μέλη τῶν δύο τούτων σωμάτων ἐξελέχθησαν, κατὰ τοὺς ἤδη ἐκδεδομένους Κανονισμούς, καὶ προεδρεύονται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καὶ τούτου κατὰ τοὺς αὐτοὺς Κανονισμοὺς ἀναγορευθέντος. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος, τὸ Μικτὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἡ Α. Π. εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως καὶ ἐργάζονται σχεδὸν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κανονισμῶν· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ πολλὰ προσκόμματα ἀνεφάνησαν, ἐπακόλουθα πάσης μεταρρυθμίσεως φυσικά. Ἐν τοσούτῳ μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἐλύθησαν δύο σπουδαῖα ζητήματα, τὸ περὶ ἐκλογῆς καὶ τὸ περὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν Ἀρχιερέων· τὸ σπουδαιότατον ὅμως πάντων, τὸ χρηματικόν, ἐλλείπει, καὶ καθυστεροῦσιν οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ διδασκάλων καὶ οἱ τόκοι τῶν χρεῶν τοῦ Κοινοῦ καὶ τῶν αὐλικῶν λεγομένων ὁμολογιῶν, καὶ περὶ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει λάβει τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν τὸ Μικτὸν Συμβούλιον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ ζήτημα τοῦτο. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἔλαβεν ἐπαισθητὴν ὄφεσιν ἡ ἐπιδημικὴ τῆς Οὐνίας νόσος, καὶ πλεῖστοι τῶν ἀποπλανηθέντων ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν ἐπανῆλθον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐτέθη ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἐλύθη εἰσέτι, κατὰ δυστυχίαν· διότι τὰ Γραικικὰ καὶ Βουλγαρικὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος ἐπιτροπῆς, διαφωνήσαντα ἐπί τινος ἄρθρου, ἀνέθεσαν τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ λύσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα συμβεβηκότα καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ὑφήλιον παρήγαγε τὸ ἤδη τελευτῶν ἔτος· τὸ δὲ νέον ἔτος, ὅπερ ἄρχεται αὔριον, καὶ ὅπερ εὐχόμεθα τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος» ὑγιεινὸν καὶ πανευτυχές, θέλει παραγάγει, ὡς εὐελπιζόμεθα, γεγονότα εἰρηνικώτερα καὶ αἰσιώτερα εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰδοὺ τὸ Α. αὐτόγραφον, δι' οὗ ἡ Α. Ὑψ. ὁ Κιαμὶλ πασᾶς διωρίσθη Μ. Βεζύρης ἀντὶ τῆς Α. Ὑ. τοῦ Φουὰτ πασᾶ.

Περινουσιώτατέ μου Βεζύρη Γιουσοὺφ Κιαμὶλ πασᾶ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς γενομένης παραιτήσεως τοῦ Φουὰτ πασᾶ, ἐδέησεν ὅπως ἡ τῆς Βεζυρείας ὑπηρεσία ἀνατεθῇ ἁρμοδίως τινὶ προσώπῳ. Ἐπειδὴ δὲ σὺ εἶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ὑψ. μου Αὐτοκρατορίας, τῶν κεκοσμημένων ἱκανότητι καὶ περινοίᾳ, ἔδοξέ μοι ἀναθεῖναι τῷ σῷ ζήλῳ τὴν εἰρημένην ὑπηρεσίαν. Ἐκτελεσθέντων τοίνυν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων, συμφώνως μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν, προσπάθησον διὰ τὴν καλὴν θεώρησιν καὶ διευθέτησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους· ὁ δὲ Θεὸς ὁ Ὕψιστος κατευοδοίη ὑμᾶς.

— Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν διωρίσθη ὁ ἐπὶ τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως Φαζὶλ Μουσταφᾶ πασᾶς· — ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ πρώην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Νεβρὲς πασᾶς· — Ὑπουργὸς τοῦ Νομισματοκοπείου, ὁ πρ. διοικητὴς Μεδίνης Χαδζῆ Ἐμὶν πασᾶς· — Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὁ πρ. Ἀρχιγραμματεὺς τῶν Ἀνακτόρων Ἐμὶν βέης — ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γ. ἐπιτελείου καὶ διευθυντὴς τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν Χουσεῒν πασᾶς, πρόεδρος τοῦ στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

— Τῷ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τοῦ λογιστικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀχμὲτ Νεδζὶπ ἐφέντῃ ἀπενεμήθη ὁ Α'. βαθμὸς Β'. τάξ. Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν Ἐρζεγοβίνῃ στρατιωτικῆς μοίρας ἀνετέθη τῷ ἐκ τῶν κατόχων τοῦ *μουτεμαΐζη* 6'. βαθμοῦ Ναζὴρ ἐφέντῃ.

— Α'. γραμματεὺς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ γραφείου διωρίσθη ὁ ἄλλοτε Α'. γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης.

ΔΙΑΦΟΡΑ. Παρὰ τῷ καταστήματι τῆς *Ὀθωμ. Ἐκθέσεως*, τῷ ἀνεγειρομένῳ κατὰ τὸ Σουλτὰν Ἀχμέτ, θέλουσιν ἀνεγερθῇ καὶ ἰδιαίτερα δωμάτια διὰ τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον. Πέντε ἐργοστασιάρχαι Ἄγγλοι ἐκ Λονδίνου ἐπίσημοι ἡτοίμασαν διάφορα γεωργικὰ ὄργανα καὶ μηχανὰς ἐξαιρέτους νέων ἐφευρέσεων ἵνα πέμψωσιν εἰς Κωνστ]πολιν.

— Ἡ Διεύθυνσις τῶν Τηλεγράφων τοῦ Κράτους κοινοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς 1 τοῦ ἰανουαρίου ἡ τιμὴ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ λοιπῶν μερῶν διὰ τοῦ ὑποβρυχίου τηλεγράφου συγκοινωνίας ἐκανονίσθη ὡς ἀκολούθως, δηλ. δι' ἓν σύνηθες γράμμα ἀποστελλόμενον εἰς Μεσολόγγιον, Παλαιὰς Πάτρας, Τριπολιτζὰν καὶ Αἴγιον θέλει λαμβάνεσθαι 22 1|2 φράγ. εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας, Ἄργος, Κόρινθον, Ναύπλιον, Πειραιᾶ καὶ Θήβας, 21 φρ. εἰς Σμύρνην καὶ Σύραν 15 φρ. εἰς Χίον 10 1|2.

— Ἐν τῷ προλαβόντι ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν εἴπομεν ὅτι ἀτμόπλοιόν τι, κινῆσαν ἐκ Κερτζίου, προσώχθισε περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Θεοδοσίας· καθ' ἃ ἤδη μανθάνομεν, ἡ διάσωσις τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου δὲν κατωρθώθη.

— Ἄλλοτε εἴχομεν ἀναφέρει ὅτι εἷς ταχυδρόμος ἀνεχώρει κατὰ πᾶσαν πέμπτην ἐντεῦθεν εἰς Ἀδριανούπολιν, ἔπειτα τὸ μέτρον τοῦτο εἶχεν ἐπεκταθῆ μέχρι Φιλιππουπόλεως καὶ Σοφίας. Ἤδη δέ, ὡς πληροφορούμεθα, ὁ τῆς πέμπτης ἀναχωρῶν ταχυδρόμος ἐκ Κωνστ]πόλεως διὰ Ἀδριανούπολιν θέλει ἐπεκτείνει τὴν πορείαν του καὶ μέχρι τῆς Νύσσης· ὅθεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης τὸ Α. ταχυδρομεῖον δέχεται ἐπιστολὰς καὶ διὰ τὴν Νύσσαν. Ἐπιστρέφει δὲ οὗτος κατὰ πᾶσαν τετάρτην εἰς Κωνστ]πολιν. Τὴν ἐκ Σοφίας εἰς Νύσσαν τοῦ ταχυδρομείου μετακόμισιν ἀνέλαβον ἀμισθὶ ἐκ πατριωτισμοῦ οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ σταθμοῦ Σοφίας Ἰσμαὴλ ἀγᾶς καὶ τοῦ τῆς Νύσσης Ἀχμὲτ ἀγᾶς.

— Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου, ὡς ἀγγέλλεται ἐκεῖθεν τηλεγραφικῶς, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν τῶν θωρακωτῶν φρεγατῶν κατασκευὴν Μεχμὲτ πασᾶς, διευθυνόμενος διὰ Μασσαλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας ὅτι σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Νοτίων διωρίσθη ἐπ' ἐσχάτων Κωνσταντινουπολίτης τις, πρὸ 8—9 ἐτῶν μεταβὰς καὶ ἐγκατασταθεὶς ἐκεῖ, καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν λαβὼν ὑπηκοότητα, Βαρουτζῆ ὀγλοῦ Βαζζὴς τοὔνομα.

— Τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν συνελήφθη ἐν Χρυσουπόλει κιβδηλοποιός τις, Νικόλας Ὑψωμαθειανός, ἐν ᾧ κατεγίνετο μετὰ τῶν συντρόφων αὐτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν κιβδήλων ἀργυρῶν Μεδζιδιέδων, καὶ ἀπήχθησαν εἰς τὸ Γ. Ἀστυνομεῖον μετὰ τῶν μηχανῶν αὐτῶν.

— Τὸ ἑσπέρας τοῦ σαββάτου ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Σὶρ Ἐρρῖκος Βουλβερ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου *Τρίτωνος*, καὶ ἀνῆλθεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀγγλικὴν πρεσβείαν.

— Τὴν προσεχῆ τετάρτην θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς μειοδοσίαν ἐν τῷ στρατιωτικῷ συμβουλίῳ βούτυρον καὶ ἄλλα τρόφιμα διὰ τὸν Α. Στρατόν· οἱ θέλοντες τῶν ἐμπόρων δύνανται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ εἰρημένον μέρος.

— Τὰ νέα γραμματόσημα, περὶ ὧν εἴπομεν προηγουμένως, ἀξίας 5, 2, καὶ 1 γροσίων καὶ 20 παράδ. καὶ διαφόρου χρώματος, ἕκαστος ἐπικολλῶν ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, κατὰ τὸν παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Κράτους Χάρτην, τὸν παριστῶντα τὴν ἀπόστασιν ἑκάστου τόπου καὶ τὴν διατίμησιν τῶν γραμμάτων, δύναται νὰ ῥίπτῃ ταῦτα εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα ἐν τοῖς ταχυδρομείοις μέρη.

Μόνον τὰ ἠσφαλισμένα γράμματα δὲν θέλουν ῥίπτεσθαι εἰς τὰ συνήθη μέρη, ἀλλὰ θέλουν δίδεσθαι εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων διατυπώσεων.

Εἰς ὅσα γράμματα δὲν ἐπιτίθενται γραμματόσημα, ἢ ἐπιτίθενται μέν, ἀλλὰ κατώτερα τῆς νενομισμένης ἀξίας τῶν γραμμάτων, ἢ ἐλλειπῆ κατὰ τὸ σχῆμα, ἢ μεταχειρισμένα, δὲν θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὰ μέρη των.

Ἐπὶ τῶν ἀπληρώτων γραμμάτων ἐπιτίθεται γραμματόσημα χρώματος καφέ· εἰς τὸν διανομέα δὲ τοῦ ταχυδρομείου δίδεται, ὡς δικαίωμα διανομῆς, 20 παράδ. κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Γραμματόσημα θέλουσιν ἐπιτίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων.

Πωλοῦνται δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ γραμματόσημα ἐν τῷ Α. ταχυδρομείῳ, ἐν Διπλοκιονίῳ παρὰ τῇ ἀποβάθρᾳ τῶν ἀτμοπλοίων, ἐν Χρυσουπόλει, καὶ παρὰ τῷ τεμένει Σουλτὰν Μεχμέτ· ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐντὸς τῶν ταχυδρομείων.

— Ἀφίχθησαν ἐνταῦθα οἱ διὰ τὴν Ἔκθεσιν ἐπιτετραμμένοι τῶν ἐπαρχιῶν Ἀδριανουπόλεως, Φιλιππουπόλεως, Καλλιουπόλεως, Καισαρείας καὶ Μαράς, φέροντες τὰ διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Ἔκθεσιν φυσικὰ καὶ τεχνητὰ προϊόντα τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν· καὶ ἅπερ παρέδωκαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπήν. Ἐντὸς δὲ 7—8 ἡμερῶν θέλουσι φθάσει καὶ οἱ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν ἀντιπρόσωποι.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ. Καθ' ἃ γράφουσιν ἐξ Ἰκονίου, ἐπ' ἐσχάτων συνέβη ἐκεῖ δὶς σεισμός, οὐδεμίαν ἐν τούτοις ἐπενεγκὼν ζημίαν· ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ κωμοπόλει Γελβὰτζ, κειμένῃ ἐν τῇ ὑποδιοικήσει τῆς Σπάρτης (κατὰ τὴν Πισσίδειαν), σεισμοὶ ἀλλεπάλληλοι ἔλαβον χώραν, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξέλθωσιν ἔξω τῶν οἰκιῶν ἵνα μὴ πάθωσιν· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ κατ' εὐτυχίαν οὐδὲν συνέβη δυστύχημα.

— Ἐξ Ἀργυροκάστρου ἀναφέρουσιν ὅτι τὴν 24 τοῦ παρελθόντος σφοδρὸς λαῖλαψ, ἓν λεπτὸν διαρκέσας, κατέρριψε πολλὰς καπνοδόχας, τοίχους, πρὸς δὲ καὶ δένδρα, οὐδεὶς δὲ ἄνθρωπος ἔπαθε.

— Γράφουσιν ἐκ Σηλύμνου ὅτι ἡ πόλις αὕτη, κειμένη ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τοῦ Αἵμου, καὶ κατὰ τὸ θέρος ἀκόμη ἔχει θερμοκρασίαν λίαν δροσεράν, ὥστε ἐφέτος ἡ τοῦ χειμῶνος δριμύτης κακεῖ ἐπέφερε δραστήρια ἀποτελέσματα· 6 ἄνθρωποι, εὑρεθέντες ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἐπάγωσαν. Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ μηνὸς δεκεμβρίου, τοσοῦτον ἐπῆλθε ψῦχος, ὥστε τὰ ὕδατα ἐπάγωσαν, καὶ οἱ νερόμυλοι ἔμειναν ἀνενέργητοι, ὥστε οἱ ἄνθρωποι κατήντησαν ἐπί τινας ἡμέρας εἰς ἀπορίαν τροφίμων· πρὸς δὲ καὶ σφοδρότατοι ἄνεμοι ἐπιπνεύσαντες, τὰς τῶν οἰκιῶν κεράμους κατέρριψαν, καὶ πολλὰς οἰκίας ἔν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις κατέβλαψαν, ὥστε ἡ ζημία μόνης τῆς πόλεως ἀναβαίνει εἰς 500 χιλ. γρ.

— Ὡς γράφουσιν ἐξ Ἀλεξανδρείας, τὸ γενόμενον ἐν Αἰγύπτῳ ἐφέτος βαμβάκιον, καθ' ἅπερ ὑπολογίζεται, ἀναβαίνει εἰς 900 χιλ. κανταρίων, ὧν 150 χιλ. ἐστάλησαν ἤδη εἰς Ἀγγλίαν, ἐξακολουθοῦσι δὲ νὰ στέλλωσι κατὰ συνέχειαν· ἡ τιμή του δὲ εἶναι ἀπὸ 30—40 τάλ.

— Ἔτι ἀναφέρουσιν ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἕνεκα τῆς μεταξὺ τῆς Α. Υ. τοῦ Σαὴτ πασᾶ καὶ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Αἰθιοπίας ἀναφυείσης διαφορᾶς, οὗτος ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἐχθρικὰς ἐπιδείξεις καὶ ἔπεμψε ποσόν τι στρατιωτικὸν εἰς μέρος τι, 2 σταθμοὺς ἀπέχον τοῦ Σουδάν. Ἡ δὲ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις, συγκεντρώσασα 5 χιλ. στρατοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ Χαρτοὺμ Μουσᾶ πασᾶ, ἔπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὰ μεθόρια· τὴν κίνησιν τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἰδὼν ὁ ἡγεμονίσκος τοῦ Δαρφούρ, καὶ νομίσας ὅτι ἡ ἐκστρατεία γίνεται κατ' ἐκείνου, ἔπεμψε πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Σαὴτ πασᾶν Ἀπδοὺλ Βεχχὰπ ἐφέντη τινά, ὅστις εἶχε σταλῆ πρὸ 2 περίπου ἐτῶν μὲ ἐντολὴν εἰς Δαρφούρ, καὶ ὃν ὁ ἡγεμονίσκος οὗτος ἐκράτησεν ὡς αἰχμάλωτον εἰς Δαρφούρ καὶ 500 δούλους, 100 καντάρ. ἐλεφαντόδοντα καὶ πτερὰ 10 χιλ. στρουθοκαμήλων, ὡς δῶρα.

— Ἐπισήμους εἰδήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Χερὰτ δὲν ἔχομεν ἐκ Τεχεράνης· ἐν τούτοις ἐξ ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν μανθάνομεν, ὅτι τὰ Ἀφγανικὰ στρατεύματα ἀπεχώρησαν 4—5 ὥρας ὄπισθεν, καὶ ὅτι ἐγίνοντο ἤδη διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν *Ἀμάλθειαν*.

«Τὸ τελευταῖον Αὐστριακὸν ἀτμόπλουν ἐκόμισεν ἐκ Πειραιῶς 12 ἄτομα, ἐν οἷς καὶ παιδία, διωχθέντα ἐξ Ἀθηνῶν δι' αἰτίαν, τὴν ὁποίαν ἀγνοοῦμεν κυρίως. Ἡ ἀστυνομία συλλαβοῦσα τὰ ἄτομα ταῦτα, κατεβίβασεν αὐτὰ εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἐπεβίβασεν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ἀτμοπλοίου διὰ ν' ἀπέλθωσιν ἐκτὸς τοῦ κράτους. Ἐλθόντα δὲ εἰς Σμύρνην, ἀπέβησαν τὸ ἑσπέρας τῆς κυριακῆς, ἀλλ' ἕκαστος εἰκάζει τὴν γυμνότητα καὶ ἐν γένει τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν αὐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, μὴ ἔχοντες διαβατήρια ἢ ἄλλην ἐθνικότητος ἀπόδειξιν, καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἀναγνωριζόμενοι, περιφέρονται ἐν ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ, καὶ πρὸς τούτοις καταδιώκονται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας, ἥτις κατὰ τοῦτο ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον αὐτῆς, θέλουσα νὰ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, γνώμη ἐπικρατεῖ περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἰονίων νήσων, ὅτι αὕτη μέλλει νὰ κανονισθῇ ὑπὸ τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων δι' ἁπλῆς ἀνταλλαγῆς διακοινώσεων, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις διέταξε κατεπειγόντως τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἐπιτελεῖόν της νὰ προπαρασκευάσῃ τὰ τῆς ἀναχωρήσεως· ὥστε, ἐντὸς 2—3 τὸ πολὺ μηνῶν, θέλει εἶσθαι καὶ τοῦτο τετελεσμένον.

Ἡ Γαλλία συνεχάρη τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ τούτῳ, ἡ δὲ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ μόνον τυπικῶς ὥστε ἡ μὲν Ἀγγλία ν' ἀποδώσῃ τὴν Ἑπτάνησον εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ δ' Εὐρώπη ἀκολούθως ν' ἀποφασίσῃ περὶ ταύτης.

Ὁ Αὐτοκρ. Ναπολέων, ἀποδεξάμενος τὰς κατὰ τὴν ά. τοῦ ἔτους συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ἐξέφρασε σταθερὰν ἐλπίδα περὶ διατηρήσεως τῶν φιλικῶν σχέσεων, τῶν τοσοῦτον ἀναγκαίων διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ἐν τῷ Βορείῳ Ἀμερικῇ συνέστη τῇ 1|12 10βρίου αἱματωδεστάτη μάχη, καθ' ἣν οἱ μὲν ἑνωτικοὶ ἀπώλεσαν 17,000 ἀνδρῶν, νεκρῶν καὶ τραυματιῶν, οἱ δὲ ἀνθενωτικοὶ νεκροὺς μὲν 500, τραυματίας δὲ 2500.

Αἱ βουλαὶ τῆς Πρωσσίας, κατὰ τὸ ἐκδοθὲν Β. Διάταγμα, συγκαλοῦνται τῇ 11 ἰανουαρίου (ν).

Κατὰ τὸν *Χρόνον*, ἡ ὑπὸ τοῦ Δὸν Φερδινάνδου ἀποποίησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἦτον ἀπαραίτητος ἡ ἐν Πορτογαλλίᾳ διαμονὴ αὐτοῦ.

ΕΛΛΑΣ. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὴν ἑξῆς πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν Διακήρυξιν, φέρουσαν ὑπογραφὰς 149 ἀξιωματικῶν, ὅλων σχεδὸν τῶν τῆς πρωτευούσης.

«Ἐπειδὴ ἀπό τινος καιροῦ ἀπαίσιαι φῆμαι διαδίδονται, προσβάλλουσαι τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ στρατοῦ, οἱ ὑποφαινόμενοι, καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἀξιωματικοί, ἀποβλέποντες εἰς τὰ ἀληθῆ καὶ μεγάλα συμφέροντα τῆς πατρίδος, θεωροῦμεν ἱερὸν καθῆκον ὅπως ἐκφράσωμεν ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ἥτις μᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν τιμὴν καὶ ἀσφάλειάν της, τὰς κατωτέρω διατυπωμένας ἀρχάς μας.

1) Ὅτι θέλομεν θεωρήσει τὴν ἐντὸς ὀλίγου συγκροτηθησομένην Ἐθνοσυνέλευσιν, ὡς τὴν μόνην κυρίαρχον δύναμιν τοῦ ἔθνους. 2) Ὅτι θέλομεν σεβασθῆ καὶ ὑποστηρίξει πᾶσαν πρᾶξιν, ἐξ αὐτῆς ἀπορρέομεν, καὶ 3) ὅτι θέλομεν ἀποκρούσει πᾶσαν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ἐπέμβασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 δεκεμβρίου 1862.

Φρούραρχος Ἀθηνῶν διωρίσθη ὁ Κ. Ζιμβρακάκης, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀγγελίδου.

Κατὰ τὴν *Εὐνομίαν*, πολλαὶ ἀδελφοποιΐαι γίνονται καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Κατὰ τὴν *Φήμην*, πρεσβεία ἐκ 2000 νέων (!) μέλλει ν' ἀπέλθῃ εἰς Λονδῖνον, ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς Ἀγγλίας τὸν βασιλόπαιδα Ἀλφρέδον, ὡς βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Ἕκαστος αὐτῶν θέλει φέρει στολὴν ἐθνοφύλακος.

Ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, κατὰ τὸν *Ἱππότην*, ἀπεφασίσθη ἡ παῦσις ὅλων τῶν τοῦ κράτους νομοϊατρῶν, πλὴν τῶν ἐπαρχιακῶν.

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, συμπληρωθεῖσα νομίμως, ἤρξατο ἀπὸ τῆς 20 δεκεμβρίου τῶν ἐργασιῶν της, μετὰ μίαν προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν, γενομένην τῇ 19, ἄνευ ἀποτελέσματος.

Εἰς τὴν ά. συνεδρίασιν αὐτῆς ἐνησχολήθη εἰς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἐὰν πρέπει νὰ ἐξακολουθῶσι συνεδριάζοντες ἐκεῖνοι οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες φέρουσιν εἰδοποιητήρια τῶν νομαρχῶν, ἀπρατύπως ἐκδεδόμενα, εἰδοποιητήρια δηλ. ἐξ ὧν δὲν ἀποδεικνύεται ἡ λῆψις τῆς πλειονοψηφίας, ἀλλ' ἀναφέρεται ἁπλῶς τὸ ἐξαχθὲν ἀποτέλεσμα ἔκ τινων καλπῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ διαλογή, ἀφαιρεθεισῶν ἢ ἐξαφανισθεισῶν τῶν λοιπῶν· πλὴν δὲν προέβη εἰς οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀπόφασιν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπανελήφθη τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ μετὰ πολύωρον συζήτησιν, ἀπεφασίσθη σχεδὸν παμψηφεὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ χώρου τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ἄργους καὶ τοῦ Οἰτύλου, οἵτινες ἔφερον τοιαῦτα εἰδοποιητήρια, καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξετελέσθη ἀμέσως. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ἤρξατο καὶ ἄλλο ζήτημα τῆς αὐτῆς σχεδὸν φύσεως, ἤτοι ἐὰν ἔπρεπε νὰ μείνωσιν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἢ νὰ ἐξέλθωσιν αὐτῆς καὶ ἐκεῖνοι, ὅσοι, καί τοι ἐκ τοῦ γενικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ψήφων τῆς ἐπαρχίας ἐξάγεται, ὅτι ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο διαλογὴ μιᾶς ἢ πλειοτέρων καλπῶν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὴν γνωσθεῖσαν ἤδη πλειοψηφίαν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, τινῶν μὲν ὑποστηριζόντων ὅτι, ἀφοῦ δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιτευχθείσης πλειονοψηφίας, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει δικαιολογῶν τὴν προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν τυχόντων αὐτῆς, ἄλλων δὲ διϊσχυριζομένων ὅτι κατ' οὐδένα λόγον δὲν πρέπει νὰ παραβιασθῇ ὁ τύπος, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς θεωρεῖται ἀναντίρρητον, ἀφοῦ γείνῃ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὅλων τῶν καλπῶν, καὶ οὐχὶ τινῶν μόνον ἐξ αὐτῶν· ἀλλὰ δὲν ἐλύθη τὸ ζήτημα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Τῇ 23 πάλιν, ἐπαναληφθέντος τοῦ ζητήματος, ἀπεφασίσθη διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην πληρεξούσιοι, καὶ οὕτως ἐξῆλθον τῆς Συνελεύσεως, οὐχὶ ὅμως ἄνευ μεμψιμοιρίας τινός, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν Κορινθίας, Κέας καὶ Γυθείου. Ἀπεφασίσθη ὡσαύτως νὰ ἐξέλθωσι τῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος· διότι ὁ νομάρχης εὑρέθη ἠναγκασμένος νὰ δώσῃ εἰδοποιητήρια εἰς δύω μερίδας πληρεξουσίων, ἐξ ὧν τὴν μίαν δὲν ἐθεώρει νόμιμον. Μετὰ τὰς ἀποφάσεις δὲ ταύτας ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Τῇ 20 μόλις ἐψήφισε, διὰ ψήφων 99 κατὰ 87, τὸ ά. ἄρθρον αὐτοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου Κρανιδίου Κ. Μήλησῃ. Κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθ. πληρεξουσίων, ὅπως ἀπαρτισθῇ νόμιμος συνεδρίασις, ὁρίζεται εἰς 165. Ἔγκυρος δὲ πλειονοψηφία ἀποτελεῖται, ὅταν ὁμοψηφήσωσιν οἱ ἡμίσεις πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου τῆς ἡμερησίας διαταγῆς μελῶν· εἶναι δὲ ἀδιάφορον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἀναχωρήσωσι μέλη τινὰ ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν — Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐψήφισεν ἐπίσης ἡ ἐθνοσυνέλευσις τὴν χορήγησιν εἰς τὸ προεδρεῖον αὐτῆς 6000 δραχμῶν πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων, καὶ ἀγορὰν τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ.

Ἐσχάτως κατηρτίσθησαν ἐν Ἀθήναις, ἐκτὸς τῶν ἄλλων συλλόγων, καὶ δύω ἕτεροι, ὁ μὲν ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἀθήναιον*, σκοπὸν ἔχων τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στοιχείου, διὰ τοῦτο καὶ ἐτέθη ζήτημα ἂν μέλη τοῦ συλλόγου δύνανται νὰ ὦσι καὶ πάροικοι, ὅπερ ἀπερρίφθη, ὁ δὲ ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ *Ἱερὸς Ἀγών*, σκοπὸν ἔχων τὴν συζήτησιν διαφόρων πατριωτικῶν ζητημάτων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.

Ὅσοι, κατὰ τὴν προδημοσιευθεῖσαν Κοινοποίησιν τῆς Ἐφορίας, ἐνεγράφησαν τακτικοὶ φοιτηταὶ τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς (ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 220), εἰδοποιοῦνται ὅτι τὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 8 ἰανουαρίου. Ὀφείλουσιν ἐν τούτοις οἱ ἐγγραφέντες νὰ λάβωσι τὰ εἰσιτήριά των, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν ἐν τεταγμένῃ ὥρᾳ (11 πρὸ μεσημβρίας—1 μ. μ.) ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς β'. τοῦ ἰανουαρίου.

Οὐδενὶ τῶν φοιτητῶν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ λοιποῦ εἴσοδος ἄνευ ἐγγυητηρίου καὶ εἰσιτηρίου.

— *Ἡ σειρὰ τῶν μαθημάτων Φυσικῆς καὶ Χημείας, ἥτις διδαχθήσεται δημοσίᾳ κατὰ τὸ Πανεπιστήμιον (Δὰρ οὐλ-φουνοὺν) κατὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν ὑπὸ τοῦ ἐξ. Δερβὶς πασᾶ ἄρχεται σήμερον εἰς τὰς 6 Τουρκιστὶ ὥρας· θέλει δὲ ἐξακολουθήσει τὸ μάθημα αὐτὸ κατὰ πᾶσαν δευτέραν καὶ πέμπτην τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν.*

— *Μία τάξις μαθητῶν τῆς πολιτικῆς σχολῆς ἐτελείωσε τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων αὐτῆς, καὶ ἐξετασθεῖσα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ὑπὸ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπελύθη.*

Ἀναγινώσκομεν ἐν ταῖς Τουρκικαῖς ἐφημερίσιν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς συντεχνίας τῶν κοχλιαροποιῶν Χουσεῒν ἐφέντης, ζήλῳ φιλογενείας καὶ φιλομουσίας φερόμενος, ἀνεκαίνισεν ἰδίοις ἀναλώμασι τὸ κατὰ τὴν συνοικίαν Δζεββὰχ πασᾶ κείμενον ἑτοιμόρροπον σχολεῖον, καὶ εἰς ἄλλας διαφόρους ἀγαθοεργίας φιλοτίμως συνέδραμε· ταῦτα μαθὼν ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ὑπέβαλε τὸ πρᾶγμα τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ αὐτῷ τὸ παράσημον Μεδζιδιὲ Ε. τάξεως πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἐξαιρέτου αὐτοῦ φιλογενείας καὶ ἐγκαρδίωσιν τοιούτων φιλοτίμων ἀνδρῶν.

— Ὁ διασημότερος τῶν ἐν Κωνστ]πόλει Ὀθωμανῶν καλλιγράφων, καὶ διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας ἐν τῇ σχολῇ τῆς Βασιλομήτορος, τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ αἰφνιδίως περὶ τὴν 9 ὥραν.

— *Ἡ Ῥουμουνικὴ κυβέρνησις περιώρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων ἀπὸ* 2,262 *εἰς* 450.

— *Διὰ θεσπίσματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως εἰσάγεται πρὸς ἄσκησιν τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις φοιτώντων εἰς μὲν τὸ Πανεπιστήμιον ἡ ὁπλασκία, εἰς δὲ τὰ Γυμνάσια ἡ γυμναστική.*

— *Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδάξας τὰ ἱερὰ μαθήματα, τελειοποιήσας δὲ τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Γερμανίᾳ, ἱεροδιάκονος κ. Ἀβέρκιος Λαμπίρης, διωρίσθη καθηγητὴς τῆς θεολογίας εἰς τὴν Ῥιζάρειον σχολήν.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ, ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἐτελέσθη, μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης Ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ, ἡ ἐπέτειος Πατριαρχικὴ λειτουργία μετὰ τῆς δωδεκαμελοῦς Ἱ. Συνόδου, παρόντος ἐν τῇ τελετῇ καὶ τοῦ ἐνδ. ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου, κατὰ τὰ εἰθισμένα.

Ἀντὶ τοῦ ἁγ. Καρπάθου, ἀσθενήσαντος, συνελειτούργησεν ὁ ἐπίσκοπος ἁγ. Παραμυθίας.

Καθ' ὅλον δὲ τὸ τριήμερον τῶν ἑορτῶν ἐγένοντο αἱ πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς Συνοδικοὺς συνήθεις ἐπισκέψεις καὶ ἀντεπισκέψεις.

— Τῇ πέμπτῃ ἐπεσκέφθη τὰ ἡμέτερα Πατριαρχεῖα καὶ ὁ Πρωτοσύγκελος τῶν Ἀρμενικῶν Πατριαρχείων, κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ἐπικρατῆσαν ἔθος.

Συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ ά. ἰανουαρίου 1863 προσδιορισθείσης, κατὰ τοὺς Κανονισμούς, χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον διατελοῦντας Ἀρχιερεῖς, ἐξεδόθη καὶ ἑτέρα Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος, ἀφορῶσα τὴν ἀνυπέρθετον ἀπότισιν πασῶν τῶν κατ' ἀτὸ ἀρχαῖον σύστημα τεταγμένων Ἐκκλησιαστικῶν δόσεων μετὰ τῶν *βακηγέδων*, ἤτοι τὴν ταχυτέραν ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων αὐλικῶν ἐτησίων ἐκπεσμῶν, καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων (10 τοῖς 0|0) τῶν σωζομένων αὐλικῶν χρεῶν τῆς ἐπαρχίας ἑκάστου τῶν Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν πασχόντων, διαθεσίμων καὶ ἀπόρων Ἀρχιερέων ὡρισμένην χρηματικὴν συνεισφορὰν κτλ. κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν Κωδίκων τοῦ Κοινοῦ γεννομένην τῶν λογαριασμῶν ἐξέλεγξιν μέχρι τῆς λά. τοῦ λήξαντος ἤδη ἔτους. Ἐπειδή, ἀπὸ τῆς ά. Ἰανουαρίου, ἐκτὸς τῆς Πατριαρχικῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τῆς διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ἐτησίου συνεισφορᾶς, εἰς οὐδεμίαν πλέον ὑπόκεινται οἱ Ἀρχιερεῖς, τακτικὴν ἢ ἔκτακτον, εἰθισμένην τε καὶ μή, πρὸ τῆς τῶν Κανονισμῶν ἐφαρμογῆς, Ἐκκλησιαστικὴν δόσιν ἢ συνεισφοράν.

— Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, ἐκτάκτου συγκροτηθείσης Συνοδικῆς συνεδριάσεως, ὑπεγράφη Συνοδικὴ Διαμαρτύρησις, δυνάμει πράξεως τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, κατὰ τῆς ὑπὸ τῆς Ῥουμουνικῆς Κυβερνήσεως ψηφισθείσης κατασχέσεως τῶν ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Μοναστηριακῶν προσόδων, ἥτις καὶ ἐστάλη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην διὰ τὰ περαιτέρω.

— Ἐκ τῶν ἐξαρχικῶν ἐπιστολῶν ἐπληροφορήθη ἡ Μ. Ἐκκλησία ὅτι οἱ Πατέρες τῆς ἐν Ἄθῳ Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου δὲν ἐπέτρεψαν οὐδὲ τὴν εἰς τὴν Μονὴν αὐτῶν εἴσοδον τοῦ ἐξάρχου ἁγ. Πέτρας, σταλέντος, ὡς προείπομεν, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Ἐκκλ. διαταγῶν, καὶ ὅτι μάλιστα ἐπεξῆλθον μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων κατ' αὐτοῦ τε καὶ τῆς συνοδευούσης αὐτὸν ἐπιτροπῆς, μὴ ἀναγνωρίζοντες Πατριαρχικὴν κυριαρχίαν. Κατὰ συνέπειαν τούτων, αὐθημερὸν ἐγένετο *ταχρίριον* συνοδικῶς πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἐν ᾧ ἐκτίθενται αἱ δυσάρεστοι αὗται πράξεις, καὶ ἐξαιτεῖται ἡ τῆς Κυβερνήσεως συνδρομή.

Ὁ Κ. Φιλάρετος Ἀρχιδιάκονος τοῦ Σ. ἁγ. Θεσσαλονίκης, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης, πιστοποιεῖ καὶ κελεύσει τῆς Α. Σ. δὲν παύει κατακαίρους μετὰ θείου ὄντως ζήλου κηρύττων τὸν θεῖον λόγον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν ταῖς ἐποχαῖς τῶν νηστειῶν, καθὼς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τεσσαρακονθήμερον δὲν ἔλειψε κατὰ συνέχειαν κηρύττων πρὸς τὸ ἐνταῦθα χριστεπώνυμον πλήρωμα τὸν θεῖον λόγον, ἐκπληρῶν οὕτω προθύμως τὰ καθήκοντα τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἀξιεπαίνου ὄντως ζήλου.

Μετὰ τὴν τῇ 22 9βρίου γενομένην ἐν Ἱεροσολύμοις προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν τῶν ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας διορισθέντων ἀρχιτεκτόνων, καὶ ἐγκριθέντων παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἑτοιμορρόπου τρούλου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου, αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις θέλουσιν ἐξακολουθεῖ γινόμεναι ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἐπειδὴ εἰσὶ καθαρῶς τεχνικαί, δὲν θέλουσι παρευρίσκεσθαι ἐν αὐταῖς οὔτε οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, οὔτε ὁ διοικητὴς Ἱεροσολύμων.

Ἡ *Ἀμάλθεια*, δημοσιεύουσα τὴν ἐν τῷ «*Ἀνατολικῷ Ἀστέρι*» σπουδαιοτάτην διατριβὴν «*Περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιερέων*» τοῦ ἀξιοτίμου καὶ σεβαστοῦ ἀνδρὸς Κ. Στεφ. Καραθεοδωρῆ, προτάττει τὰ ἑξῆς:

«Τὸ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιερέων ζήτημα ἐγένετο, ὡς γνωστόν, ὑπόθεσις πολλῶν καὶ ποικίλων διατριβῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὧν τινας ἀνεφέρομεν καὶ ἡμεῖς ἐν περιλήψει.

Ἐπ' αὐτοῦ τούτου, τοῦ ὄντως σπουδαίου ζητήματος, ἐκφέρει τελευταῖος γνώμην, ἧς τὴν βαρύτητα θέλουν ὁμολογήσει πάντες οἱ ἀναγνῶσται, ἀνὴρ σοφός, ἔμπειρος καὶ μάλα ἁρμόδιος ἐπὶ τοῦ προκειμένου».

Ἡ *Εὐσέβεια*, ὁμιλοῦσα περὶ τῆς ἐν Σμύρνῃ συγκροτηθείσης γενικῆς συνελεύσεως περὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, προστίθησι ταῦτα.

«Σημειοῦντες ταῦτα, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ μητροπολῖται τοὐντεῦθεν τίθενται εἰς ὁδὸν ὄντως ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀνάλογον τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῶν καθήκοντος· διότι, λαμβάνοντες τὸ ἀναγκαῖον πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ποσὸν ἐξ ἐράνου τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καθὼς καὶ τὰς ἐκ τῶν τελετῶν προαιρετικὰς προσφοράς, δὲν θέλουσι περιέρχεσθαι εἰς θέσιν ἀπορίας καὶ ἐνδείας, ὧν ἕνεκεν ἀναγκάζονταί τινες νὰ καταφεύγωσιν εἰς πλεονεκτικὰ μέτρα, ἐναντία ὅλως τοῦ ἀρχιερατικοῦ χαρακτῆρος, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι τύπος καὶ ὑπογραμμὸς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς. Εἴθε τὸ μέτρον τῆς *ἐπιχορηγήσεως* ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν· διότι καὶ οὗτοι, ὡς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, δέον νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς καὶ νὰ ὦσι καθαροὶ οὐ μόνον ἐσωτερικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ νὰ ἐμπνέωσι περισσότερον σέβας εἰς τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα καὶ νὰ ἐκτελῶσι μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ προθυμίας τὰ θεῖα τῆς ἱερωσύνης αὐτῶν καθήκοντα».

Γράφουσι πρὸς τὴν *Εὐσέβειαν* ἐκ Τριπόλεως τῆς Βερβερίας.

«Τὸ ἐνταῦθα ὀρθόδοξον πλήρωμα σύγκειται ἀπὸ 8 οἰκογενείας καὶ ἄλλους τόσους παρεπιδήμους ἀγάμους, οἵτινες ἀξιεπαίνως συντηροῦσι μετὰ πολλοῦ ζήλου τὴν ὑπάρχουσαν μικρὰν ἐκκλησίαν, προνοοῦντες πάντοτε διὰ τῶν συνεισφορῶν των περὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῆς ἀναγκῶν, καθὼς καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ διατροφῆς τοῦ ἱερέως, ἀνδρὸς ἱεροπρεποῦς καὶ σεβασμίου.

«Ὑπάρχει δὲ καὶ 1 μόνον Ἀρμενικὴ οἰκογένεια, ἀλλὰ μὴ οὔσης ἐνταῦθα Ἀρμενικῆς ἐκκλησίας, ἀκροάζεται καὶ αὐτὴ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ, ὁμολογοῦσα καὶ πιστεύουσα ὅσα καὶ αἱ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι οἰκογένειαι, καὶ συνεισφέρουσα καὶ αὐτὴ μετὰ χριστιανικῆς ὄντως φιλοτιμίας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας».

Εἶναι γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι αἱ γυναῖκες τοῦ Τυρνόβου ἐν τῷ νομῷ Ἀδριανουπόλεως, συνελθοῦσαι εἰς τὴν περίβολον τῆς Ἐκκλησίας αὐθορμήτως, ἡμέραν κυριακήν, τὴν 20 μαΐου, ἀπεδίωξαν ἀπὸ τῆς χώρας των τὸν Οὐνίτην παπᾶ Ἰωάννην Βακλήδωφ καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ· ὤθησαν δὲ αὐτὰς εἰς τοῦτο ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔγγραφον, ὅπερ εἶχε δώσει τοῖς Τυρνοβίταις, δι' οὗ διεβεβαίου αὐτοῖς ὅτι ἡ καταγραφὴ δὲν ἦν ἀλλαγὴ θρησκείας.

Μετάφρασις τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου.

Ὁ ὑποφαινόμενος παπᾶ Ἰωάννης δίδω τὴν παροῦσαν ὑπογραφήν, τουτέστι τὸ παρὸν συμφωνητικόν, εἰς τούτους τοὺς Βουλγάρους τοῦ Μικροῦ Τυρνόβου, καὶ εἰς τοὺς Τσακροχωρίτας, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τσιφτλικιώτας τοῦ Μικροῦ Τυρνόβου, ἐπειδὴ ὑποπτεύονται ταύτην τὴν Βουλγαρικὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν διδάσκομεν εἰς αὐτούς, διὰ νὰ τοὺς χωρίσωμεν ἀπὸ τοὺς Γραικούς, καὶ ὅτι ἡ πίστις αὕτη δὲν ἔχει οὐδὲν ἐλλειπὲς ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ τοὺς δίδω τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὁπότε καὶ εἰς ὁποίαν δήποτε ἡμέραν ἢ χρόνον δείξω εἰς αὐτοὺς ἄλλον νόμον, διαφέροντα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ ἀνθρώπινον τρίχα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦμαι νὰ τοὺς σβύσω ἀπὸ τὸ κατάστιχον, καὶ νὰ τοὺς πληρώσω ὅσα ἔξοδα ἤθελον κάμει, καὶ ὅποιος ἀπὸ ἡμᾶς ἤθελε νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ, νὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ μᾶς λιθοβολήσωσιν.

Ἀπριλίου 12, 1862. *Ἰωάννης Δ. Βακλήδωφ.*

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Οὐνιτισάντων ἐν Μικρῷ Τυρνόβῳ ἦν σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ Τυρνόβου, περὶ τὰς 500 *οἰκογενείας, ὁλόκληρα τὰ χωρία Πασπαλὰς καὶ Πλάτσα, ἔχοντα ἀνὰ* 80 *οἰκίας.*

Στρατήγημα τοῦ παπᾶ Ἀνέστη.

Ὁ ἱερεὺς οὗτος ἐκ Σαμακοβίου Γραικός, ψάλλων ἔν τινι Βουλγαρικῷ χωρίῳ Βελήκα, 6 ὥρας ἀπὸ τοῦ Τυρνόβου, βλέπων ὅτι καὶ ἐνταῦθα οἱ Οὐνῖται κατώρθωσαν νὰ ἀπατήσωσι τοὺς χριστιανούς, μηχανᾶται τὸ ἑξῆς, πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς πλάνης· παραλαμβάνει περὶ τοὺς 20 συγχωρίτας, καὶ ἀπελθὼν εἰς Τύρνοβον πρὸς τὸν παπᾶ Ἰωάννην Βακλήδωφ, προσποιεῖται ὅτι καὶ αὐτὸς ἤθελε νὰ καταγραφῇ μὲ ὅλους τοὺς συγχωρίτας του, ἀλλ' ὅτι ἡ παπαδιά του δὲν ἔστεργεν· ἠρώτησεν ἐπομένως τὸν Βακλήδωφ, ἐὰν ἐσυγχωρεῖτο ἵνα, ἀφήσας τὴν παπαδιάν, λάβῃ εἰς σύζυγον τὴν γυναικαδέλφην αὐτοῦ, ἥτις ἔστεργεν εἰς τοῦτο, ὡς δῆθεν ὑπεραγαπῶσα αὐτόν· ὁ προσηλυτομανὴς παπᾶ Ἰωάννης ἀμέσως ἀποκρίνεται· ναί, εἶναι συγχωρημένον· τότε ὁ παπᾶ Ἀνέστης, ἀποτανθεὶς πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ ἐλθόντας πρὸς τὸν Βακλήδωφ, λέγει· ἀκούετε ὅτι οὗτοι εἶναι αἱρετικοί, καὶ ὄχι Ὀρθόδοξοι; ποῖος νόμος συγχωρεῖ παπᾶς νὰ ἀφίνῃ τὴν παπαδιάν του καὶ νὰ λαμβάνῃ γυναῖκα τὴν γυναικαδέλφην του; οἱ δέ, ἅμα ἀκούσαντες ταῦτα, ἀπῆλθον μετὰ τοῦ ἱερέως αὐτῶν, χαίρειν εἰπόντες τῷ Βακλήδωφ.

Ἀξιότιμοι ΚΚ. Συντάκται τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος».

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ἑπομένην διατριβὴν πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐν τοῖς Ἀριθ. 624 καὶ 627 τῆς *Βυζαντίδος* καταχωρηθέντων παρὰ τοῦ Κ. Ἀναστ. Α. Τσιούπελη.

Εἰ ὁ Κ. Τσιούπελης ἠρκεῖτο εἰς ὅσα ἐντὸς τῆς πατρίδος του Βεῤῥοίας μετὰ τῶν συμφατριαστῶν του διέπραξαν, ἀναιδῶς συκοφαντήσαντες τὸν πρώην Μητροπολίτην μας Κ. Θεόκλητον, καὶ διὰ μυρίων ῥαδιουργιῶν νὰ ὑπογράψωσιν ἀναφορὰν κατ' αὐτοῦ παρακινήσαντες τοὺς συμπολίτας των, ὧν πολλοὶ σήμερον πικρῶς μεταμέλονται διότι ἠπατήθησαν, ἐδημοσίευε δὲ κἂν μόνον τὴν ἀναφορὰν τῶν Βεῤῥοιαίων, οὐδόλως ἠναγκαζόμεθα, ἵν' ἀπασχολήσωμεν τὸ κοινὸν εἰς ἀνάγνωσιν, καταδεικνύουσαν τὸ ῥαδιοῦργον τοῦ Κ. Τσιούπελη, οὐχ ἧττον καὶ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ παρὰ τῆς φατρίας του ἀπειλητικῶς καὶ προπετῶς προτεινομένου ὑποψηφίου Γ. Τσενίδου.

Προκατάρχων ὁ Κ. Τσιούπελης, ἀναλαμβάνει τὴν ἀντιπροσωπείαν Βεῤῥοίας μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς ἐπαρχίας, ἵν' ἐγχειρίσῃ ἀναφορὰς πρὸς τὴν Α. Π. ἐξαιτουμένας παμψηφεί, ὡς κατ' αὐτὸν ἡ ἐκ Ναούσσης ἀναφορά, Ἀρχιερέα τὸν Γ. Τσενίδην· ἀφοῦ προτάττει τὴν δητικὴν κατὰ τοῦ Κ. Θεοκλήτου συνταχθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐνασμενιζομένου βαθυπώγωνος Γερμανοῦ ἀναφορὰν Ναούσσης, διὰ τί δὲν ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν ταύτης; ἐνῷ ἀσυστόλως καὶ ἀσυνειδήτως ὑπογράφει ὅτι παμψηφεὶ οἱ κάτοικοι Ναούσσης ἐξαιτοῦνται Ἀρχιερέα τὸν Τσενίδην, τί παράδοξον αὔριον ἐν πλήρει ἀγορᾷ νὰ μᾶς ζητῇ καὶ ἔξοδα Τσιουπελικὰ τῆς ἐντολῆς του!

Πρὸς φωτισμὸν τοῦ Κοινοῦ ἐρχόμεθα ἀπαθῶς νὰ ἐκθέσωμεν τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας. Πρὸ μηνῶν βλέποντες τὸν Τσιούπελην καὶ 2—3 ἄτομα ἐν Βεῤῥοίᾳ ἰσχύοντα, καταφερόμενα κατὰ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς τοῦ Κ. Θεοκλήτου, δὲν ἐπαύσαμεν συμβουλεύοντες αὐτοῖς ἵνα παύσωσι τῆς ἀδίκου αὐτῶν καταφορᾶς· τὸ κακὸν ὑπερηύξησεν· οἱ ἰσχύοντες κατώρθωσαν νὰ λάβωσι παρὰ τῶν Βεῤῥοιαίων ἀναφορὰν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως· ἡμεῖς τότε ἐπέμψαμεν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον γενικὴν τῆς πόλεώς μας ἀναφορὰν ἀπὸ 5 μαΐου (ε. ε.) διαδηλοῦσαν τὸ ἄμεμπτον τῆς διαγωγῆς τοῦ Κ. Θεοκλήτου· ἀλλ' ὁ Κ. Τσιούπελης μετὰ τῆς φατρίας του διενοήθησαν δολίως ἵνα λάβωσιν ἀναφορὰν καὶ ἐκ Ναούσσης, καὶ σχεδιάσαντος τοῦ Τσενίδου τὴν ἤδη καταχωρηθεῖσαν, ἀπέστειλαν τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ, καὶ ἤρξαντο κρυφίως νὰ ὑπογράφωσιν ἄτομα, μὴ γινώσκοντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ σκαπανεῖς· τοσοῦτον δὲ προέβησαν, ὥστε ὑπούλως καὶ σφραγῖδάς τινας τῶν συνοικιῶν ἔλαβον. Μαθόντες τὸ δόλιον καὶ πανοῦργον αὐτῶν, ἐπέμψαμεν γενικὴν τῆς πόλεώς μας ἑτέραν ἀναφορὰν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 7βρίου πρὸς τὴν Α. Π. διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς τοιαύτης μηχανοῤῥαφηθείσης ἐπεμβάσεως τῶν ἀσυστόλως ἤδη ὑπογραφόντων ἡμᾶς, διαδηλοῦντες τὸ ἀνάξιον ἀφ' ἑνὸς καὶ ὅλως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν Κανονισμὸν τοῦ Κ. Τσενίδου, καὶ θερμῶς παρακαλοῦντες τὴν Α. Π. ὅπως πέμψῃ ἡμῖν ποιμένα, ἔχοντα ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἡ ἀναφορά μας εὑρίσκεται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον.

Σὺ δέ, Κ. Τσιούπελη, ὑπογράφων τὴν παρὰ τοῦ Τσενίδου ἐν μηνὶ αὐγούστῳ ἀναφοράν, δὲν αἰσχύνεσαι παμψηφεὶ ἀναγορεύων Ἀρχιερέα τὸν Γερμανόν; φοβεῖσαι μήπως ἄλλος ἐλθὼν ζητήσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἁγ. Ἀντωνίου; κενοῦντες τὸ ταμεῖον τοῦ ἁγίου, κατασπαταλῶντες τὰς λίρας, τὰς διὰ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας δωρουμένας, εἰς τὰς κακὰς ὑμῶν ὀρέξεις καὶ τὰ πάθη, ἀγνοεῖτε ὅτι ὑπάρχει θεία καὶ ἀνθρώπινος δίκη; Οὐχὶ σοὶ καὶ τῇ σῇ συμμορίᾳ! διὰ μηχανοῤῥαφιῶν, διὰ μέσων ὑπούλων θέλετε νὰ κρύψητε τὴν λάμπουσαν ἀλήθειαν. Δημοσιεύων τὰς ἀναφοράς, λέγεις ὅτι δὲν εὗρες τὸν ἁρμόδιον καιρὸν νὰ τὰς ἐγχειρίσῃς· ὄχι· αἰσχύνεσαι νὰ παρουσιάσῃς τὰς πλαστάς σου ἀναφοράς, διότι γνωρίζεις τὰς ἀπὸ 1 καὶ 14 7βρίου γενικὰς ἀναφοράς μας.

Τῷ δὲ ἐνθρονιζομένῳ καὶ κτενίζοντι τὸ γένειον Τσενίδῃ συμβουλεύομεν φιλικῶς ἵν' ἀπέχῃ τῆς τοιαύτης φαντασιοσκοπίας· διότι σήμερον γράφομεν ὀλίγα, ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀληθείας· πόῤῥω ἀφίσταται τοῦ νὰ καθέξῃ ἕδραν ἀρχιερατικήν, ὡς ἄμοιρος οὐ μόνον τῆς ἐθιμοταξίας, ἀλλὰ καὶ τῶν διανοητικῶν, φωνητικῶν καὶ σωματικῶν προσόντων. Ἐὰν δέ, οἰστρηλατούμενος ὑπὸ τύφου καὶ κενοδοξίας, ἐμμένῃ καὶ αὖθις, θέλομεν εὑρεθῇ εἰς δυσάρεστον θέσιν νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀναξιότητα αὐτοῦ, ἀρχόμενοι ἐκ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ λήγοντες εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις διαγωγὴν αὐτοῦ.

Διὰ τῶν προεκτεθειμένων λοιπὸν διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς δολίως σχηματισθείσης ἀναφορᾶς τῶν Ναουσσαίων, ὅτι οὐ μόνον κατὰ Θεοκλήτου δὲν ἐγράψαμεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Γερμανοῦ ἔκτοτε ἀπεκρούσαμεν· καὶ ἤδη παρακαλοῦμεν τὴν Α. Π. ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ πέμψῃ ποιμένα ἡμῶν ἄξιον· ἂν δὲ τοιοῦτον κρίνῃ τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου Κ. Ἀλέξανδρον, ἡμεῖς εὐχαρίστως ἀποδεχόμεθα τὸν διορισμὸν αὐτοῦ· ἐὰν δέ, ἀκούσασα τὰ ληρήματα τοῦ Τσιούπελη, προσκαλέσῃ εἰς ἐξέτασιν τὸν Τσενίδην, γέλως καὶ καγχασμὸς θὰ ἐγερθῇ εἰς τοὺς ἀκούσοντας.

Τὴν 15 δεκεμβρίου 1862, ἐν Ναούσσῃ.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κοινοῦ,
Μιχαὴλ Γεωργιάδης προεστώς.

Γράφουσι πρὸς ἡμᾶς ἐκ ΒΟΔΕΝΩΝ.

Ἀναγνόντες εἰς τὸ 57 φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος ὑμῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο· «*νεώτερον δὲ φύλλον τοῦ Ἀνατολικοῦ Ταχυδρόμου ἀναφέρει, ὅτι ὁ Γ. Διοικητὴς Θεσσαλονίκης ἐκηρύχθη φανερὰ* κατὰ 100—200 *Βουλγαρικῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἐκηρύχθησαν Καθολικαὶ πρὸ* 7—8 *μηνῶν*», ἀναγνόντες, λέγομεν, ταῦτα, παρεκινήθημεν νὰ δώσωμεν διασαφήσεις τινὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὸ Δημόσιον, πρὸς διαφώτισιν μάλιστα αὐτοῦ τοῦ *Ἀνατολικοῦ Ταχυδρόμου*, οὗτινος ὁ ἀξιότιμος συντάκτης θέλει βέβαια ὁμολογήσει πρὸς ὑμᾶς χάριτας, ἐὰν δὲν εὐχαριστῆται νὰ διαπορεύηται ἐν σκότει καὶ νὰ καθάπτηται ἐπισήμου Ὑπουργοῦ τῆς σεβ. Κυβερνήσεως, τοῦ Χουσνῆ Πασᾶ.

Αἱ κατὰ τὸν *Ἀνατολικὸν Ταχυδρόμον* πρὸ 7—8 μηνῶν ἀσπασθεῖσαι τὸν Καθολικισμὸν Βουλγαρικαὶ αὗται οἰκογένειαι ἔχουσι βέβαια τὴν τοποθεσίαν των εἰς Γιενιτζᾶ· καθότι, χάρις τῷ Θεῷ! οὐδαμοῦ τοῦ Νομοῦ τούτου ὑπάρχουσιν Οὐνῖται. Μολονότι ἀκριβῶς νὰ προσδιορίσωμεν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δὲν δυνάμεθα, καθότι, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐπιστρέφουσαι αὗται, ἀποδεκατίζονται, ὅμως μετὰ βεβαιότητος λέγομεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι μήτε 200, μήτε 100, μήτε 50. Ἰδοὺ δὲ τί συνέβη πρὸ μηνὸς σχεδόν, ὅπερ βεβαίως ἠρέθισε τὴν χολὴν τῆς Προπαγάνδας.

Κοράσιον ἑνδεκαετὲς ἐκ χωρίου Βραστῶν τῆς Κασσάνδρας, ὀνόματι Ἀνέτα, πατρόθεν καὶ μητρόθεν ὀρφανὸν ἀπὸ 6 περίπου ἐτῶν, ἐψωμίζετο ἐνταῦθα εἰς οἰκίαν τινὸς ἐμπόρου Ὀρθοδόξου. Ὑποδηματοποιὸς δέ τις Πέτρος, ὅστις ἀπό τινος καιροῦ ἐπαγγέλλεται τὸν γυναικοέμπορον εἰς χωρικούς, ἠδυνήθη ν' ἀπαγάγῃ καὶ τοῦτο εἰς τὴν οἰκίαν του, λόγῳ μὲν ὅτι θέλει τὸ ἀποπέμψει εἰς τὴν πατρίδα του, πράγματι δέ, ὅπως τὸ πωλήσῃ, ὡς καὶ τὸ ἐπώλησε μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἴς τινα Γενιτζώτην Οὐνίτην Πέϊκον, τεσσαρακοντούτη τὴν ἡλικίαν. Ὁ Πέϊκος οὗτος, παραλαβὼν τὸ ὠνιόν του, ὡς ἀγωγιάτης δῆθεν, ἵνα τὸ μεταφέρῃ εἰς Βραστά, μετέφερεν αὐτὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς Γενιτζᾶ, ὅπου ὁ ἀρχηγὸς τῶν Οὐνιτῶν Ἀπόπαπας Δῆμος, αὐθωρεὶ συναθροίσας εἰς τὴν οἰκίαν του τινὰς τῶν περὶ αὐτόν, ἐστεφάνωσεν αὐτό, ἀφοῦ τοῦ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον μὲ τὴν καλύπτραν (*πρέβιτζ* Βουλγαριστί), καὶ οὕτως ἐγένετο ὁ γάμος ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Τὸ δυστυχὲς κοράσιον ἐμβρόντητον ἔμεινεν, ὅταν εἶδε τὰ περὶ αὐτὸ γινόμενα, ἅτινα καὶ δὲν ἐνόει· ἔκλαιεν, ἐκραύγαζεν, ἀλλ' οὐδενὸς τὴν καρδίαν ἔκαμπτεν· ἐπὶ τέλους δέ, ὁ σφριγῶν Πέϊκος, ἀπαγαγὼν αὐτὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν, καὶ μάχαιραν σείων ἐπὶ τοῦ στήθους τούτου, ἐξεπλήρωσε τὴν κτηνώδη ἐπιθυμίαν του.

Τούτων γενομένων, τὸ δυστυχὲς τοῦτο πλάσμα μετὰ 5 ἡμερῶν ἔγκλεισιν, ἠδυνήθη νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας παρουσιασθεὶς ὁ Πέϊκος μὲ τὴν εὐτολμίαν καὶ ἀφοβίαν, ἥτις χαρακτηρίζει τοὺς ὑποκρινομένους τὸν Καθολικισμόν, οὐχὶ μόνον οὐδὲν ἠρνήθη, ἀλλὰ καὶ ἐπέμεινεν, ὅτι εἰς τὴν διάκρισιν καὶ κυριότητά του ἀνήκει τὸ κοράσιον, ὡς ἀγορασθὲν ἀντὶ 600 γροσίων τοῖς μετρητοῖς καὶ 1 φορτώματος ἀλεύρου καθαροῦ.

Τούτων ἕνεκα, μετὰ *μαζπατᾶ* τοῦ Συμβουλίου ἐστάλη εἰς Θεσσαλονίκην τό τε κοράσιον καὶ ὁ μαῦρος αὐτοῦ σύνευνος· ἐνταῦθα, εἰς τὸ *Κιαμπὶρ μεζλίσιον*, τὰ πάντα ἐφανερώθησαν ἀπαραλλάκτως, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθησαν, ἐφ' ᾧ τὸ μὲν κοράσιον ἐστάλη εἰς χριστιανικὴν οἰκίαν, ὁ Πέϊκος δὲ καὶ ὁ σωματέμπορος Πέτρος ἐῤῥίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο ἐπεβάρυνε περισσότερον τὴν στέψασαν θρησκευτικὴν ἀρχήν, ὁ συνεταῖρος τοῦ Ἀπόπαπα Δήμου, Οὐνίτης ἱερεὺς ἐξ Ἀδριανουπόλεως Γιαννάκος, παρουσιάσθη εἰς τὸ Συμβούλιον ἀντὶ τοῦ Δήμου, καὶ εἶπεν, ὅτι αὐτὸς ἐστεφάνωσεν (Ἰησουϊτικὸν τέχνασμα καὶ τοῦτο, ὅπως μὴ προσβληθῇ ὁ Ἀπόπαπας Δῆμος, εἰς ὃν ἐπιστηρίζονται τόσαι καὶ τόσαι ἐλπίδες)· ἕνεκα δὲ τῆς ἐνώπιον τοῦ *μεζλισίου* ἀθυροστομίας του, καθ' ἣν ἀνέμιξε Προξένους καὶ Βουλγαροπατριάρχας, ἐδέησε ν' ἀποπεμφθῇ διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὴν φυλακήν, καὶ ἐφεξῆς νὰ διατάξῃ ὁ Τοπάρχης τοὺς Δυτικοὺς ἱερεῖς, ὅπως τὴν ἐπαύριον ἀποπέμψωσιν αὐτὸν εἰς Βασιλεύουσαν· δὲν ἐξετελέσθη ὅμως ἡ διαταγὴ αὕτη, διότι ὁ ῥηθεὶς παπᾶ Γιαννάκος ἐπὶ 1 μῆνα μείνας ἔγκλειστος εἰς τὴν Δυτικὴν ἐκκλησίαν, προχθὲς ἐπανῆλθε πάλιν εἰς Γενιτζᾶ.

Ταῦτα ἀπαραλλάκτως ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα. Ἐρωτῶμεν λοιπόν· ὁ Γ. διοικητὴς Θεσσαλονίκης, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων του, δικαίως ἔπραξεν, ἢ ἀδίκως; βέβαια, κατὰ τοὺς νόμους τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τῆς μὴ παραδεχομένης πολιτικὴν διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἰδίων της ὑπηκόων, τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο ἦτο δίκαιον νὰ τιμωρηθῇ ἀσυγκρίτως δι' αὐστηροτέρας ποινῆς εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἐν Γενιτζᾷ Οὐνιτοπαπάδων. Κατὰ τὴν ἀνάστροφον ὅμως λογικὴν τῆς Προπαγάνδας, ὁ Γ. διοικητὴς Θεσσαλονίκης, μὴ παραβλέπων τὰ ἐγκλήματα τῶν Οὐνιτῶν, μὴ ἀναγνωρίζων προνόμια ἐπὶ τούτοις, μὴ παραδεχόμενος τὰς ἐπεμβάσεις τῶν πρακτόρων εἰς πράγματα ὅλως ἄθεσμα, κακῶς πράττει, «τοὺς πρὸ 7—8 *μηνῶν κηρυχθέντας Καθολικοὺς φανερὰ καταδιώκει*». Γινώσκει αὕτη ἐπὶ ποίων σαθρῶν θεμελίων ἀγωνίζεται νὰ στήσῃ τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Οὐνιτισμοῦ, διὸ καὶ δυσανασχετεῖ, βλέπουσα ὅτι ἡ πολιτικὴ ἰσονομία ὡς φαντασιώδη καὶ ἀνυπόστατα ἐξελέγχει τὰ Ἰησουϊτικὰ ἐκεῖνα ἀπηχήματα, δι' ὧν γεμίζονται εὐήθεις καὶ κεναὶ νοὸς κεφαλαί· εἰς τοὺς βεβαρυμένους ὑπὸ χρεῶν μὴ δὲν ἔδωσαν ἐλπίδας, ὅτι θέλουν ἐκμηδενίσει τὸ ξένον δίκαιον; εἰς τοὺς πνέοντας ἐκδίκησιν κατά τινος συμπολίτου, εἰς τοὺς ὑπὸ δίκην ὄντας διά τινα δοσοληψίαν ἢ κληρονομίαν μὴ δὲν ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ προστασία καὶ ἡ ὑπεροχή των εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τὰ πάντα ἰσχύει; πρὸ πάντων, εἰς τοὺς γογγύζοντας διὰ τὸ δυσβάστακτον δῆθεν τοῦ Β. δοσίματος, μὴ δὲν ὑπεσχέθησαν ἄφευκτον ἐλάττωσιν;

Οἱ δυστυχεῖς στενοκέφαλοι τὰ πάντα ἀνυπόπτως ἐπίστευσαν, ἀπεθρασύνθησαν, ἐφ' ᾧ καὶ εἰς πολλὰ ἄτοπα παρεξετράπησαν. Χάρις ὅμως εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ἥτις δὲν μεταχειρίζεται τὴν εἰς τὰ τοιαῦτα σκανδαλώδη ἀτοπήματα ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, γινώσκουσα, ὅτι ἡ παρέλευσις τοῦ καιροῦ θέλει διδάξει τὰ εὐαπάτητα ταῦτα θύματα τῆς Δυτ. Προπαγάνδας, ὅτι *ἄνθρακες ἦσαν ὁ θησαυρός*, ὃν ὠνειρεύθησαν.

Ἐὰν ὁ Χουσνῆ πασᾶς δὲν μετήρχετο, διὰ τὸν ῥηθέντα λόγον, τρόπον ἀνεκτικόν, ἤθελε βεβαίως ἀποστείλει εἰς τὸ φρενοκομεῖον τὸν κοῦφον Ἀπόπαπαν Δῆμον. Ὅταν δι' ἀλλεπαλλήλων *ἀρζιχαλίων*, φερόντων σφραγῖδα τοιαύτην «*Γενικὸς βεκίλης τῶν εἰς τὸ ἐγιαλέτι Θεσσαλονίκης εὑρισκομένων Βουλγάρων*», ὅτε μὲν ἐζήτει νὰ συστήσῃ ἀζάδες εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τοὺς 30 Γενιτζώτας Οὐνίτας, ὅτε δὲ νὰ ἐξορισθῶσι 3 *τζορπατζίδες*, ὅτε δὲ νὰ ἀποδιωχθῇ ὁ μητροπολίτης Βοδενῶν ἐκ Γενιτζῶν, ὡς διαφθείρων δῆθεν τοὺς ὀπαδούς του, ὅτε δὲ . . . ἤθελε τιμωρήσει βέβαια τοῦτον καὶ τοὺς γαμβρούς του, ὅταν οὐ μόνον κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐνώπιον τῶν Ὀθωμανῶν ἐκήρυττον ἄῤῥητ' ἀθέμιτα, καὶ ὅτι πᾶς τις, Οὐνίτης γενόμενος, ἀπαλλάττεται τῶν βασιλικῶν δοσιμάτων· ὅταν ἐπὶ τέλους μέχρι τούτου ἐξετραχηλίσθησαν, ὥστε δὶς καὶ τρὶς ἀπεφάνθησαν εἰς τὸ *μεζλίσιον* τῶν Γενιτζῶν, ὅτι δὲν πληρόνουσι δόσιμον, καὶ μετὰ τόσας ἡγεμονικὰς διαταγάς, 4 ὅλους μῆνας ὠπισθοδρόμησαν τὴν εἴσπραξιν τούτου. Μήπως ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν περιερχόμενοι, δὲν ἐκήρυττον ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ σώσῃ τοὺς Βουλγάρους, ἐν ὅσῳ δὲν ἀποσκιρτήσωσιν οὗτοι τοῦ Γραικικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ἀναγνωρίσωσι τὸν Πάπαν; μήπως ἐντὸς τοῦ *Μεχκεμὲ* δὲν ἀπεφάνθησαν ἄλλοι, ὅτι *σεραάτι* δὲν γνωρίζουν; μήπως ὁ παπᾶ Γιαννάκος, ἐν ἐλλείψει τῶν ἀνδρῶν, δὲν εἰσήρχετο εἰς τὰς οἰκίας ἀσυστόλως, ἵνα προσηλυτίσῃ τὰς γυναῖκας; τοιαῦτα καὶ τὰ παρόμοια, ἅπερ ἐν διαστήματι 2 ἐτῶν ἤδη συνέβησαν εἰς Γενιτζᾶ, καὶ ἀπεδείχθησαν, καὶ διὰ *μαζπατάδων* ἐνταῦθα ἐδηλώθησαν, εἶναι τοσαῦτα, ὥστε ὑπερβαίνουσι τὴν ὕλην διατριβῆς.

Ὁ Συντάκτης τοῦ *Ἀνατολικοῦ Ταχυδρόμου* δέον ν' ἀρνηθῇ ά. ὅτι τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι ἀξιόποινα ἐγκλήματα, διακυβεύοντα τήν τε ἰδιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ἁρμονίαν· δέον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πρόσφατον δυναστικὴν τῆς πωληθείσης καὶ ὡς ἀνδράποδον ἀγορασθείσης στέψιν τῆς ἑνδεκαετοῦς ὀρφανῆς Ἀνέτας μετὰ τοῦ Πέϊκου, καὶ ἔπειτα ν' ἀποφανθῇ ὅτι ὁ Γ. διοικητὴς Θεσσαλονίκης ἐκηρύχθη φανερὰ κατὰ τῶν Βουλγαρικῶν καθολικῶν οἰκογενειῶν τῶν Γενιτζῶν.

Περίεργον δέ, ὅτι εἰς τὰς οἰκογενείας ταύτας ἀποδίδει ὀνομασίαν, τὴν ὁποίαν αὗται δὲν παραδέχονται· ἐντὸς μὲν τοῦ διοικητηρίου παρουσιαζόμενος —*μπὲν κατολίκημ*— φωνάζουν· ἔξω ὅμως, ἂν οὕτω τοὺς ὀνομάσῃ τις, ὕβρεις ἔχει ν' ἀκούσῃ.

Ἠξεύρετε τί συνέβη ἐσχάτως εἰς χωρίον Τεκελιόβον; ἠράσθησαν ἀνήρ τις καὶ γυνή· οἱ Ἐκκλ. Νόμοι δὲν ἐπέτρεψαν τὸν γάμον, διότι συνέπιπτε νὰ λάβωσι πενθερὸς καὶ γαμβρὸς μητέρα καὶ θυγατέρα. Οἱ ἐρωτόληπτοι λοιπὸν χῆροι ἀπευθύνθησαν εἰς Γενιτζᾶ πρὸς τὸν Ἀπόπαπαν Δῆμον, οὗτος δὲ περὶ συγγενείας καὶ νόμου ὀλίγον φροντίζων, τοὺς ἠρώτησε πρῶτον, ἐὰν παραδέχωνται τὴν Βουλγαρικὴν πίστιν — Τὴν παραδεχόμεθα, εἶπον, καὶ εὐθὺς ἐστεφανώθησαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς Τεκελιόβον, τεθωρακισμένοι μὲ τήν, κατὰ τὸν Ἀπόπαπαν Δῆμον, Βουλγαρικὴν πίστιν.

Τὴν 1 10βρίου 1862, Βοδενά.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ. Παρετηρήθη ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν συμβαίνουσι κατ' ἔτος 4 δολοφονίαι μεταξὺ ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκων· εἰς τὴν Βελγικήν, δολοφονίαι 17· εἰς τὴν Σαρδηνίαν· 20· εἰς τὴν Γαλλίαν, 31· εἰς τὴν Αὐστρίαν, 36· εἰς τὴν Βαυαρίαν, 68· εἰς τὴν Λομβαρδίαν, 45· εἰς τὴν Ῥώμην, 100· εἰς τὴν Σικελίαν, 190· εἰς τὴν Νεάπολιν, 200. Εἰς τὰς κοιλάδας τῆς Ἑλβετίας, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βαύδου (ὅπου ἡ Γενέβη, ἡ Λωσάννη κλπ.) ὁ φόνος ἀνθρώπου εἶναι πρᾶγμα ἄγνωστον σχεδόν.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ. Ἡ τῆς Βασιλείας ἑταιρία ἔχει ἐν Ἀφρικῇ, Ἰνδίᾳ καὶ Κίνᾳ 61 ἱεραποστόλους, 31 γυναῖκας καὶ 82 κατηχητὰς ἐκ τῶν χριστιανισάντων αὐτοχθόνων — ἔχει ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτῶν 3213 ἀνθρώπους καὶ 410 νεωστὶ χριστιανίσαντας — ἐν δὲ τῷ ἱεραποστολικῷ γυμνασίῳ 92 ὑποτρόφους.

Ἡ τοῦ Βερολίνου ἔχει 24 ἱεραποστόλους καὶ 12 διδασκαλίσσας, καὶ 17 ὑποτρόφους ἐν τῷ ἱεραποστολικῷ γυμνασίῳ.

Ἡ τῆς Λειψίας ἑταιρία προσεκτήσατο 4846 ψυχάς.

Οἱ Μοραβοὶ ἀδελφοὶ ἔχουσιν 185 ἱεραποστόλους, καὶ 3000 προσηλύτους.

Ἡ τοῦ Ῥήνου ἑταιρία ἔχει 26 ἱεραποστόλους.

Αἱ Ἀγγλικαναὶ ἱεραποστολικαὶ ἑταιρίαι συνήθροισαν περὶ τὰ 4,244,425 φ. διὰ τὴν ἀποστολήν.

Αἱ Ἀμερικανικαὶ συνήθροισαν 1,568,300 φ.

Ἐν Ἰνδίᾳ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν 800 χωρία.

Εἰς τὴν Κίναν ἐνεργοῦσιν 20 ἱεραποστολικαὶ ἑταιρίαι.

Εἰς τὴν Θιβετίαν μεταξὺ τῶν Βουδδιστῶν ἐπίσης εἶναι διωργανισμένη ἀποστολή.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, μετὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν μεταξὺ αὐτῆς καὶ Πρωσσίας συνθήκην, ἔμειναν 6 ἱεραπόστολοι, ἐνασχολούμενοι εἰς μετάφρασιν βιβλίων.

Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ἡ Ἱερὰ Γραφὴ ἀναγινώσκεται ἤδη εἰς 20 διαλέκτους.

Ὁ βασιλεὺς τῶν νήσων τῆς Σώνδας προσεκάλεσε 2 Ἄγγλους ἱερωμένους, ἵνα οἰκοδομήσωσιν ἐκεῖ τὴν Ἀγγλικανὴν ἐκκλησίαν.

Μεταξὺ τῶν Νεστοριανῶν τῆς Περσίας εὑρίσκονται 40 Ἀμερικανοὶ ἱεροκήρυκες, ὀρφανοτροφεῖον μετὰ 50 ἀῤῥένων καὶ 30 θηλέων παίδων, καὶ εἰς 68 κώμας προτεσταντικὰ σχολεῖα.

Εἰς τὴν Συρίαν οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἐπίσης ἔχουσι καταστήματα καὶ ὀρφανοτροφεῖα. Ἐσχάτως μάλιστα σημαντικὴ ἀνεφύη πάλη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἰησουϊτῶν, οἵτινες ἔλαβον παρ' αὐτῶν δολίως 48 παῖδας.

Κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῆς εὐαγγελικῆς ἑταιρίας, οἱ ἐκ τοῦ ἐθνισμοῦ ἐπιστρέψαντες ἐντὸς 6 ἐτῶν ηὔξησαν 6 τοῖς 0[0.

ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ. Ὁ πληθυσμὸς τῶν μεγαλητέρων πόλεων τῆς Γαλλίας ἔχει, ὡς ἑξῆς: Παρίσιοι, 1,616,141 ψυχάς· Λυών, 318,813· Μασσαλία, 260,910· Βορδῶ, 162,750· Λίλλη, 131,827· Νάντη, 113,625· Τουλοῦση, 213,129 καὶ Ῥουὲν 102,649.

Ἀνταποκρίσεις.

Τῷ Κ. · εἰς Ἀγχίαλον. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ διὰ τοῦ Κ. Ἀγησιλάου, δι' οὗ σᾶς ἀπηντήσαμεν

— Τῷ Π. † εἰς Κ. ἢ Θ. Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 16 λήξαντος διὰ τοῦ Π. † Γνωρίζομεν τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν προαίρεσιν.

— Τῷ Κ. Γ. Καλλιβούλῳ εἰς Βουκουρέστιον. Οὐδὲ τὰ 76 σφ. ἐστάλησαν, οὐδὲ αἱ δύο ἐτῶν συνδρομαὶ τοῦ Κ. Ζώτου ἐλήφθησαν. Ὑπενθυμίσατέ τους τὴν ὀφειλήν, καὶ θέλετε μᾶς ὑποχρεώσει —Ἐπιστολὴν σᾶς ἐπέμψαμεν διὰ τοῦ Μετοχίου.

— Τῷ Π. ἁγ. Κιττίου εἰς Κύπρον. Καὶ αὖθις σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τοὺς εἰς τὸν Κ. Βάρδαν ἐγχειρισθέντας 7 μεδζιτιέδες διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ ά. ἔτους δὲν ἐλάβομεν εἰσέτι. Παρακαλεῖται ἡ Γ. Π. νὰ ζητήσῃ τούτους παρὰ τοῦ Κ. Β. καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς δι' ἄλλου μέσου πληρωμῆς ἐνταῦθα καὶ τῆς καθυστερούσης ταύτης συνδρομῆς καὶ τῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους (μεδζ. 14).

— Τῷ Κ. Φ. Π. Γ. Α. εἰς Νεάπολιν τῆς Καππαδοκίας. Τὴν πρὸ μηνὸς σημείωσίν σας μόλις ἐλάβομεν τῇ 27 λήξαντος — Ἔχετε σημείωσιν, καθὼς καὶ διὰ τοῦ Κ. Χ. Κ. ἧς ἀναμένομεν ἀπάντησιν.

— Τῷ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἀποδήμῳ. Διὰ τοῦ Κ. Γ. ἐστάλη ἀπάντησις.

— Τῷ Π. † εἰς Λόφτσαν. Περὶ τοῦ Εὐαγγ. Κ. θέλομεν πράξει, ὡς εἰδοποιήθημεν ἀπὸ Τυρνόβου. Ἐπιστολὴν ἰδίαν ἔχετε διὰ τοῦ Κ. Γ. καὶ σημείωσιν.

— Τῷ Π. † εἰς Βράτσαν. Ἔχετε καὶ ἐπιστολὴν διὰ τοῦ Κ. Γ. καὶ σημείωσιν.

— Τῷ Κ. Π. Δ. εἰς Σηλυβρίαν. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν ἀνυπερθέτως διὰ τὰ καθυστεροῦντα.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΕΤΟΣ Β'. ΤΡΙΤΗ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 8 1863. ΑΡΙΘ. 67

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.—Συνδρομὴ (προπληρωτέα) ἐτησία ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν 5 ἀργυρᾶ εἰκοσάρια, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ τοῦ Κράτους, 7, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Ἐν Δακίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ, ὁμοίως, φλωρ. Ὀλλανδικὰ 3.—Ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁμ. φράγκα 35. — Ἐν Ἑλλάδι, ὁμ. δραχμ. 35.—Ἀνταλλάσσεται μὲ πᾶσαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν. Τιμὴ καταχωρίσεων γρόσια 3 τὴν γραμμήν. Αἱ διατριβαὶ συμφωνοῦνται ἰδίᾳ. Αἱ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος» ἀπευθυνόμεναι αἰτήσεις ὀφείλουσι νὰ ἦναι ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικῶν τελῶν, καθὼς καὶ αἱ ἀνταλλασσόμεναι ἐφημερίδες· ἄλλως, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν Κ]πόλει παρὰ τοῖς Συντάκταις καὶ παρὰ τῷ ἐν Γαλατᾷ βιβλιοπώλῃ Κ. Σ. Ἀνδρεάδῃ. Ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς διωρισμένοις Ἐπιστάταις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποίησις. Ἐσωτερικὰ (Αὐτόγραφον — Διορισμοὶ — Διάφορα — Ἐπαρχιακὰ — Μνημοσύνη κτλ.). Ἐξωτερικά. Ἑλλάς. Δ. ἐκπαίδευσις (Κοινοποίησις — Εἰκοσιπενταετηρὶς Ἑλλην. Πανεπιστημίου — Γυμνάσιον Λαμίας — Θέσπισμα). Ἐκκλησιαστικὰ (Διοργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μ. Συμβουλίου — Ἱεροσολύμων — Ἐπισκέψεις Πατριαρχικαὶ — Μ. Πρωτοσύγκελος — Μοναστηριακὰ — Πανηγύρεις Ἐκκλησιαστικαὶ — Νεκρολογία — Πατριαρχεῖον ἐν Αὐστρίᾳ — Ἀθῆναι: Ἐλεή — Νέον Ἔτος — Πατριαρχικὴ καὶ Σ. ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Συντάκτας τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως — Ἡ καθ' ἡμέραν δίαιτα τοῦ Πάπα). Βιβλιογραφία (τὰ Κάλαντα κτλ.) Ἰδ. ἀλληλογραφίαι (α'. Χίου β'. Νεοβοράκου). Ποικίλα. Ἀνταποκρίσεις. Ἐπιφυλλὶς (Τὸ Καλόν).

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 8 Ἰανουαρ. 1863.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος εἰδοποιεῖ τοὺς ΚΚ. Συνδρομητὰς ὅτι οὐδεμίαν ἀναγνωρίζει καταβολὴν συνδρομῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἄνευ ἐνσφραγίστου ἐντύπου ἀποδείξεως, ἠριθμολογημένης ἐν διπλοτύπῳ.

Ἰδίᾳ δὲ οἱ ἐν Σταυροδρομίῳ, Γαλατᾷ κλπ. ἀξιότιμοι Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ὅπως ἀναγγείλωσι πρὸς ἡμᾶς, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τοῦ Κ. Σ. Ἀνδρεάδου, ἂν ἔχωσιν οἱανδήποτε νὰ κάμωσι παρατήρησιν ὡς πρὸς τὴν ἔγκαιρον ἢ μὴ παραλαβὴν τοῦ φύλλου των· καθόσον μάλιστα ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀντικατέστη ἄλλος διανομεύς, ἀναδεχόμενος τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ μετ' ἐπιμελείας καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ταχύτητος.

Ἐν τούτοις, οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομάς των ΚΚ. Συνδρομηταί, καθὼς καὶ αἱ κατὰ τόπους ἐπιστασίαι, παρακαλοῦνται αὖθις ὅπως φροντίσωσι πλέον περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν συνδρομῶν, ἀναλογιζόμενοι τὰς ἀναποφεύκτους καὶ βαρείας περὶ τὴν ἐκτύπωσιν δαπάνας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Νέον δεῖγμα τῆς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μ. καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Κράτους μερίμνης ὑπάρχει τὸ παρὰ πόδας Α. Αὐτόγραφον, ὅπερ ἐξεδόθη τὴν παρελθοῦσαν κυριακήν, καὶ τοῦ ὁποίου πιστὴν ἐνταῦθα καταχωροῦμεν μετάφρασιν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ.

Περινούστατέ μου Βεζύρη!

Ὡς γνωστόν, αἱ τὴν τελειοποίησιν τῆς τοῦ Ὑψ. Κράτους εὐτυχίας καὶ τοῦ κλέους αὐτοῦ παράγουσαι αἰτίαι εἶναι διάφοροι. Μία αὐτῶν ὑπάρχει τὸ νὰ ἀπολαύωσιν ἐξίσου πᾶσα τάξις καὶ πᾶν γένος τῶν ὑπηκόων Μου τῆς εὐθυδικίας καὶ ἀσφαλείας, καὶ νὰ ὑπείκωσιν ἅπαντες εἰς τοὺς τεθειμένους νόμους καὶ κανονισμούς, ἐνεργουμένους καθ' ὁλοκληρίαν ἐν παντὶ τόπῳ καὶ πρὸς ἕκαστον.

Ἑτέρα ἡ διηνεκὴς ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἅπερ εἰσὶν αἱ βάσεις τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς εὐημερίας τῶν κατοίκων.

Προσέτι ἓν τῶν συντελεστικῶν πρὸς τοῦτο μέσων εἶναι καὶ τὸ νὰ εὑρίσκωνται καλῶς διατεθειμέναι αἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις, αἵτινές εἰσιν αἱ βάσεις τῆς διατηρήσεως, τῆς ἡσυχίας καὶ τοῦ μεγαλείου παντὸς εὐνομουμένου Κράτους· μηδεμία δὲ νὰ γίνηται παρεμπόδισις εἰς τὰ λαμβανόμενα μέτρα, ἀλλὰ μάλιστα νὰ προάγωνται ταῦτα ἐπὶ τὸ βέλτιον, πρὸς ἑδραίωσιν τοῦ σπουδαίου ἀντικειμένου: τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἥτις εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς τῶν Οἰκονομικῶν διευθύνσεως, διὰ τῆς μεταξὺ τῶν γενικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἰσοσταθμίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ, θείᾳ εὐδοκίᾳ, ἐπίτευξις τῶν σπουδαίων τούτων ἀντικειμένων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εἰς πάντα διανομῆς τῶν δημοσίων προσόδων, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος ἑκάστου κλάδου, θέλεις ἐξετάσει τὰ εἰρημένα ἀντικείμενα καθ' ἓν ἕκαστον ἰδίᾳ μετὰ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους Μου, καταβάλλων μὲν προσοχὴν ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τῶν δημοσίων προσόδων, ἀναλόγως τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης ἑκάστου κλάδου, ὑποβάλλων δέ Μοι ἀπ' εὐθείας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων.

Ἐν συνόψει, ἐπειδὴ κύριος σκοπός Μου εἶναι ἡ ἡσυχία, ἀσφάλεια καὶ εὐημερία ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπηκόων Μου, ἀπαιτῶ ὅπως οἱ Μεγιστᾶνες καὶ Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους Μου φροντίσωσι καὶ καταβάλωσι ζῆλον καὶ προθυμίαν εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν των.

Ἡ Α. Ὑψ. ὁ Φουὰτ πασᾶς, πρώην Μ. Βεζύρης, Α. Διατάγματι διωρίσθη πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

— Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐτιμήθη μὲ τὸ παράσημον *Οσμανιὲ* ά. τάξ. ὡς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Μουσταφᾶ πασᾶς, καὶ ὁ τοῦ Πυροβολικοῦ Χαλὶλ πασᾶς.

— Ά. Γραμματεὺς τοῦ πολιτικοῦ Τμήματος τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης διωρίσθη ὁ πρ. βοηθὸς τῆς Γραμματείας Μαχμοὺτ βέης μὲ τὸν β'. βαθμὸν *μουτεμαϊζη*· καὶ ἄλλαι τινὲς τροποποιήσεις ἐγένοντο εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Γραμματέων τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ. Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ὁ Μ. Βεζύρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Φαζὶλ Μουσταφᾶ πασᾶς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶσι τῇ Α. Μ. ἵνα καθυποβάλωσιν Αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὸν νέον διορισμόν των.

— Τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς Κωνστ[πολιν· ἤγουν τὴν κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Σὶρ Ἐῤῥῖκος Βοῦλβερ ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῇ τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ.

— Καθ' ἅπερ ἐσχηματίσθη προλαβόντως τηλεγραφικὴ γραμμὴ ἐκ Διαρβεκὶρ μέχρι Χαλεπίου διὰ Σιβερέκ, Ὀρφας καὶ Βιρεδζίκ, οὕτω καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ ἐξετάθη ἐκ Βηρυτοῦ διὰ τῆς Τριπόλεως τῆς Συρίας καὶ Λαζκιγὲ μέχρι τοῦ Χαλεπίου αὖθις· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπάρχει ἠνωμένη ἡ μὲ τὰ εἰρημένα μέρη καὶ τῆς Κωνστ]πόλεως κατ' εὐθεῖαν συγκοινωνία.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ *Ἐφημερίδι τῆς Κωνσταντινουπόλεως*: Μανθάνομεν ὅτι ἀλληλεθνὴς Ἀγγλογαλλικὴ ἑταιρεία συνίσταται ἐν Λονδίνῳ πρὸς σχηματισμὸν μιᾶς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἥτις ἐκ Βαβυλῶνος θέλει προάγεσθαι εἰς Τεχεράνην, εἶτα δέ, διερχομένη τὴν Ἀνατολικὴν παραλίαν τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, θέλει φθάνει εἰς Βομβάην, Καλκούτταν, Κοχιγκίναν, Κίναν, Ἰαπωνίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν, ἔνθα θέλει συνάπτεσθαι μὲ τὸ τηλεγραφικὸν σύμπλεγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ. Ἡ ἑταιρεία αὕτη θέλει συστήσει ἐπίσης μίαν γραμμὴν συγκοινωνίας ἀπ' εὐθείας καὶ τακτικὴν μεταξὺ τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς ἐσχάτης Ἀσίας. Ἐὰν τὸ γιγαντιαῖον τοῦτο ἔργον ἐκτελεσθῇ, ἡ Κωνσταντινούπολις θέλει κατασταθῆ εἷς τῶν σημαντικωτέρων τηλεγραφικῶν σταθμῶν τοῦ κόσμου, καὶ προκύψουσι φυσικῶς διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τοῦ Ὀθωμ. Κράτους ὠφέλειαι ἀνυπολόγιστοι. Τὸ ἐπιμελητήριον τῆς Μασσαλίας, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Γαλλικῶν συμφερόντων, ἐπεδοκίμασεν ὁμοψήφως τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ προσέφερε τὴν συνδρομήν του εἰς πραγματοποίησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, τοσαύτην ἐπισημότητα ἐχούσης διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης.

— Ἡ Κυβέρνησις, μαθοῦσα ὅτι τινὲς ἀνέλαβον ἐνταῦθα καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ νὰ μετακομίζωσι καὶ ἐκπέμπωσιν ἐπιστολὰς καὶ χρηματοδέματα, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιάσαντες ἐνταῦθα καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ 2 καφενεῖα, ἐνήργουν τὰ χρέη Ταχυδρομείου, ἀνέθηκε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις, ποιήσασα τὰς ἀναγκαίας ἐρεύνας, συνέλαβε τὸν εἰς τοῦτο ἐνασχολούμενον ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ, ἀ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Καλόν.

Τὸ πενταγράμματον τοῦτο ὄνομα: *Καλόν*, φίλε ἀναγνῶστα, γνωρίζω καλῶς ὅτι πολλάκις τῆς ἡμέρας ὠκύτερον λαγωοῦ πετᾷ ἐκ τοῦ στόματός σου, χωρὶς ποσῶς νὰ γνωρίζῃς ποῦ εὑρίσκεται τὸ *Καλόν*. Αἱ καθημεριναὶ ἐργασίαι καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι βιωτικαὶ μέριμναι δὲν σοὶ ἐπιτρέπουν βεβαίως καὶ εἰσδύσῃς ἐπιδεξίως εἰς τὴν ἑστίαν τοῦ *Καλοῦ*· ἐπειδὴ τὸ *Καλὸν* ἀπαιτεῖ νοῦν ἥσυχον καὶ καρδίαν εὐγενῆ· πρόσθες δέ, καὶ κόπον καὶ μόχθον οὐκ ὀλίγον· ἐπειδή, ὡς γνωστόν, τὰ *Καλὰ* κόποις κτῶνται. Ἐγὼ ὅμως, φίλε ἀναγνῶστα, ὡς ἀπὸ καθήκοντος ἱεροῦ διακελευόμενος, σπεύδω νὰ σὲ παραλάβω ἐκ τῆς χειρὸς καὶ διατρέξω μετὰ σοῦ διὰ τοῦ νοὸς ἡμῶν τὰ πάντα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ *Καλοῦ*, οὗτινος τὴν αἰώνιον διαμονὴν παραγνωρίζων, ὑπολαμβάνεις ὅτι τὸ *Καλὸν* ἔχει τὸν βασιλικὸν αὐτοῦ θρόνον πρὸ πάντων ἤδη ἐν τῷ παντοδυνάμῳ χρυσῷ ἢ ἐν ταῖς ἀνωτάταις περιωπαῖς· ἀλλ' ὅμως, πρὶν ἢ ἐμβυθισθῶμεν εἰς τὸ ἀχανὲς πέλαγος τῶν σκέψεων, σοὶ προλέγω ὅτι ἡ ἐξιχνίασις τοῦ *Καλοῦ* δὲν χρήζει οὔτε φιλοσοφικῶν καὶ θεολογικῶν θεωριῶν, οὔτε δὲ ἐπαγωγῆς καὶ ἀπαγωγῆς ἐπιχειρημάτων, οὔτε ἄλλης μεγάλης καὶ ἐμβριθοῦς σκέψεως, εἰμὴ ἄκρας σιωπῆς καὶ τελείας ἀφοσιώσεως· καὶ μάλιστα, τῆς γυμνῆς καὶ ἰσχυρᾶς θυγατρὸς τοῦ οὐρανοῦ, τῆς ἀληθείας. Ταῦτα λοιπὸν συμπαραλαβών, ἀναγνῶστα, δεῦρο ὀπίσω μου, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι τὸ *Καλὸν* θέλομεν τύχει ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἐλπίζεις.

Γλυκύτατον καὶ ὡραῖον *Καλόν*, ὅπερ καθ' ἑκάστην στιγμὴν περίτρανα ἐνηχεῖς εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀνθρώπων, ποῦ εἶ; ποῦ διαμένεις; ποῦ ἀναπαύεσαι; ποῦ βόσκεις τὰ πρόβατά σου; εἶσαι ἐν τῷ οὐρανῷ; ἀλλ' ἡμεῖς, δερματίνους χιτῶνας φέροντες, οὐδόλως δυνάμεθα εἰς ὕψος νὰ ἀρθῶμεν· ἐπειδὴ ἔγκειται φόβος μὴ τὸ κέλυφος ἡμῶν περιτραπὲν ναυαγήσῃ· ποῦ ἕρπεις ἐπὶ τῆς ὑφηλίου; ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς οὐδόλως ὑπάρχεις· τί λοιπόν; προσέλθωμεν πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ζητοῦντες παρ' αὐτοῖς τὸ *Καλόν*· ἀλλὰ τί βλέπομεν! οἱ βασιλεῖς πρόῤῥιζα ἐκριζώσαντες τὸ θεοφύτευτον τῆς ἀγάπης δένδρον, παρίστανται ἀπέναντι ἑκάτερος ἑκατέρου αἱματόφυρτοι, καὶ φιλοτιμούμενοι τίς στήσει τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑψηλότερον· φύγωμεν τοὺς βασιλεῖς, ὅτι οὐδὲν *Καλὸν* παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει.

Ἔλθωμεν δὲ παρὰ τοῖς Ἀρχιερεῦσιν· ἀλλ' οἴμοι! πολλοὶ καὶ τούτων ἐκκλίνουσι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἣν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐνεχάραξεν αὐτοῖς· φύγωμεν καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς, οἵτινες, ἐκτὸς τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιδείξεως, οὐδὲν ἕτερον *Καλὸν* πολλάκις φέρουσι.

Μεταβῶμεν εἰς τὰ Μοναστήρια· ἀλλ' οἱ Πατέρες, οἱ ἐν αὐτοῖς ἀσκούμενοι, οἱ τὸν κόσμον ἀρνησάμενοι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενοι, ἐγκαταλείποντες τὸν Χριστόν, καὶ ἐγκολπούμενοι τὸν χρυσόν, περιφέρονται οἱ μὲν εἰς ταξείδια, οἱ δὲ εἰς μετόχια, οἱ δὲ ὅπου ἂν εὐαρεστῶνται· ἀφανὲς καὶ ἐνταῦθα τὸ *Καλόν*.

Ἤδη δὲ ἔλθωμεν καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων κτλ. Οἱ ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν ἐποίησαν τὸν οἶκον τοῦ οὐρανίου Πατρὸς οἶκον ἐμπορίου, καὶ ἀντὶ Κατηχητικῆς καὶ Ἠθικῆς πρὸς τὸν λαὸν διδασκαλίας, ἐκφωνοῦσι στεντορίᾳ τῇ φωνῇ: *προχθὲς τὸ δεῖνα καὶ δεῖνα ἐκλάπη, καὶ ὅς ἔχει τὸ κλαπέν* . . . . φύγωμεν καὶ ἐντεῦθεν, φίλε ἀναγνῶστα, καὶ ἀκολουθήσωμεν τοῖς ἴχνεσι τῶν τραπεζιτῶν, τῶν ἐμπόρων, καὶ τῶν ἄλλων.

Ἀλλὰ τί ἀκούομεν; ὅρκοι φοβεροί, καὶ σπαραξικάρδιοι κατάραι ἐξερεύγονται ἐκ τῆς κοιλίας των δι' ἓν καὶ μόνον ὀβολόν· φύγωμεν καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει *Καλόν*· δὲν ὑπάρχει· ἄθλιοι ἡμεῖς ἄνευ *Καλοῦ*! . . .

Πλὴν ταύτῃ τῇ στιγμῇ ἐπέρχεταί μοι νὰ κράξω μεγαλοφώνως· *ὦ φιλόσοφοι! ὦ ῥήτορες! εἴπατε ὑμεῖς κἂν διὰ τὸ Καλὸν* εὑρίσκεται ἄραγε τὸ *Καλὸν* ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις τῶν μεγιστάνων; ὁ Δαβὶδ περὶ αὐτῶν λέγει· *οὗτοί εἰσιν οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου*· πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία, καὶ ἐρημίαι, εἰς ὑμᾶς ἐμφιλοχωρεῖ τὸ *Καλόν*; ὄχι, λέγει ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος· καθότι *κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις* . . . κτλ. ποῦ λοιπὸν τὸ Καλὸν ἀπωλέσαμεν; δὲν ἀπωλέσαμεν τὸ *Καλόν*, ὄχι· ἐπειδὴ *Καλὸν* οὐκ εἴχομεν. Ἐὰν ἠδυνάμην νὰ εὕρω τὸ *Καλόν*, ἤθελον ἐμφυτεύσει αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ ποτίζει αὐτὸ ἀκαταπαύστως διὰ τῶν ἁλμυρῶν δακρύων μου, ὥστε νὰ ἀνθῇ καὶ πολὺ καρπὸν μοὶ δίδῃ· ἀλλὰ τί λέγω; δὲν ἤθελεν εἰσέλθει τὸ *Καλὸν* ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὄχι· ἐπειδὴ ἡ καρδία μου γέμει κακῶν.

Ἐὰν λαμπρὰ ἐνδύωμαι, καὶ ὡς τύπος κατασολίζωμαι, ἐπιθυμῶ ὁ κόσμος νὰ λέγῃ ὅτι εἶμαι ἔμφρων· καθότι μόνον οἱ μαινόμενοι καὶ οἱ μέθυσοι εἰσὶ ῥακενδύται— Ἐὰν ἦμαι ῥακενδύτης, θέλω νὰ εἴπουν ὅτι εἶμαι ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ ἅγιος— Ἐὰν γελῶ καὶ ὁμιλῶ καὶ συνεχῶς περιδιαβάζω εἰς τὰς τερπνὰς πλατείας, ἐπιθυμῶ νὰ ἀκούω ὅτι εἶμαι καλός, ἀγαπητὸς καὶ τοῦ κόσμου ἄνθρωπος— Ἐὰν διέρχωμαι τὰς ὁδοὺς ἀφωνότερος τῶν ἰχθύων, καὶ τὸ κομποσχοίνιον τῆς προσευχῆς εἰς χεῖρας καταμετρῶν, κλίνων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἐπιθυμῶ νὰ λέγουν: *ἰδού, ἀδελφοί, καλὸς καλόγηρος, πεζὸς περιπατεῖ, τὴν πήραν ἐπ' ὤμων φέρει, οὔτε νίπτεται, οὔτε τὸ γένειον κτενίζει*· ἀλλ' οἴμοι! αὐτὸ ἐπιθυμεῖ ἡ καρδία μου; ἀγρία τῷ ὄντι ἁγιότης! τὸ *Καλὸν* ἐν τοιαύτῃ καρδίᾳ δὲν διαμένει· ἄρα δὲν ὑπάρχει *Καλόν* . . *Θεέ μου, ἵνα τί μᾶς ἐγκατέλιπες ἄνευ Καλοῦ*; . . .

Ἆ, ἆ, ἆ! εὗρον, εὗρον, φίλε ἀναγνῶστα, τὸ *Καλὸν* ποῦ ἀναπαύεται, καὶ θέλω σοὶ εἰπεῖ, ἵνα ἐκ τούτου γνωρίσῃς ὅτι εἶμαι ἀληθὴς φίλος σου· ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, νομίζω, ἐὰν δὲν δύνασαι νὰ ἐγκύψῃς εἰς τὸ *Καλόν*· ἀλλ' ὅμως δεῦτε πάλιν ὀπίσω μου, καὶ εὕρωμεν τὸ *Καλόν*, εἰ Θεὸς δῷ· μὴ φοβοῦ.

Τὸ *Καλόν*, ἀδελφέ, ἔμεινεν ἐν τῷ Παραδείσῳ ἐκεῖ οἱ γεννάρχαι ἡμῶν· ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα, πρὶν ἢ περιφρονήσουν τὸ ὑπέρτατον *Καλόν*, ἦσαν γυμνοὶ καὶ δὲν ᾐσχύνοντο, οὐδὲ ἐγνώριζον τὴν γύμνωσίν των· ὅτε ὅμως πνεῦμα πονηρὸν ἐγαργάλισε τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ, εὐθὺς ἐστερήθησαν τοῦ ὡραίου *Καλοῦ*, καὶ ἤρξαντο ἀμφότεροι νὰ καλύπτωσι τὴν γύμνωσίν των μὲ φύλλα συκῆς· ἀλλὰ καὶ μὲ σίδηρον ἐὰν ἐκάλυπτον ἑαυτούς, πάλιν δὲν ἠδύναντο νὰ διαφύγωσι τὸ πανέφορον ὄμμα τοῦ ἐτάζοντος καρδίας καὶ νεφρούς· εἶδε λοιπὸν αὐτοὺς ὁ Θεὸς γυμνούς· καὶ αὐτοὺς μὲν ἔξωσεν ἔξω τοῦ Παραδείσου, τὸ δὲ *Καλὸν* ἔμεινεν ἐν τῷ Παραδείσῳ· λοιπόν, ὅστις εἰς τὸν Παράδεισον ἔλθῃ, αὐτὸς θέλει εὕρῃ τὸ *Καλὸν* μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

(ἐκ τοῦ Σερβικοῦ)